

Տոն շահագործում

3801

181

రౌతుబగన్నా భరాచుని దీవిత స్వధిప్రము

ఇది

శ్రీ విజయనగర స్తవ్యండుగు సోమయ్యల
సూరిదాస్ విచేరచియింపబడి

శ్రీ స్వామిలక్ష్మీ సంకీర్తనంగారిచే సరిచూడబడి

తిరుపతి ప్రండరీకనిలయ ముద్రాక్షరాలయగుదు ముద్రింపించి

ప్రచురింపబడియె.

1. 10

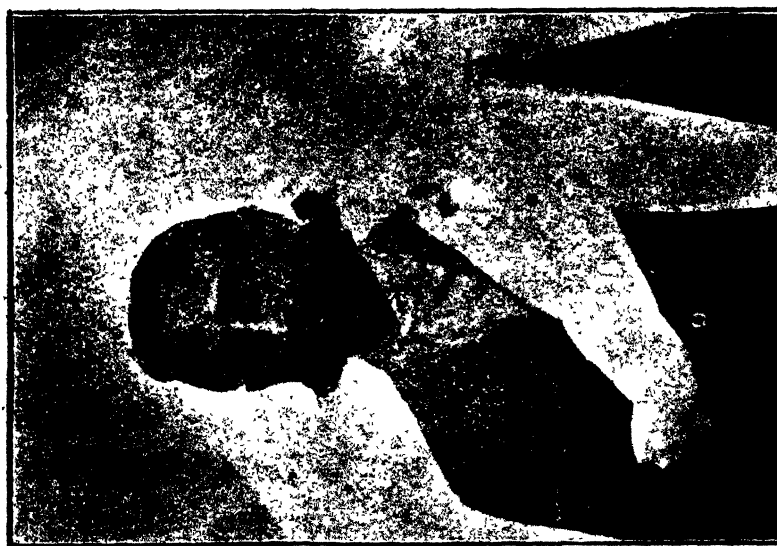
మొదటికూర్పు 250 గ్రతులు.

కాపీరైట్ రిజర్వ్.

కథానాయకుడు-చౌతుజగన్నాథరాయుడు.

గ్రంథకర్త సోమయాజుల-సూరిదాసకవి.

శ్రీ

రౌతుజగన్నాథరాయుని జీవిత సరిత్రము.

ఇది

శ్రీ విజయనగరవాస్తవ్యుండగు సోమయాజుల

సూరి దాసకవిచేరచియింపబడి

శ్రీ సెట్టిలక్ష్మీ నరసింహంగారిచే సరిచూడబడి

తిరుపతి పుండరీకనిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపించి

ప్రచురింపబడియె.

1920.

మొదటికూర్పు 250 ప్రతులు.

కాపీరైట్ రిజర్వ్డ్.

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఓప్పు.
7	21	వారా	వార
8	8	న్నాద	న్నాధ
11	12	రి	వారి
14	20	నమ	నమ్ర
„	21	వాయు	వ్రాయు
„	„	ద	పాద
15	20	భి	శాభి
„	„	జిత	రాజిత
30	20	హేచ్చు	హెచ్చు
32	19	భా	భార్య
43	11	వెచ్చు	వెన్ను

జీవోత్సాహము.

సుజనులారా,

సాధారణముగ నిప్పటిమనుజుల జీవితము వ్రాయుట బహుశక్త్య సాధ్యమువలననప్రపంచము నానాటికి పాపభూయిష్టమై జాలివడతగా సత్యవ్రతము ధర్మచింత భూతదయ మొదలుగాగలనదృష్టానుమూల వంశుల ముప్పాతికవరకు సాగిపోయినని నేను వేరుగా వ్రాయనక్కర లేదు ఇట్లుంటేనను తపజీవితము వ్రాయమనికోరిన పురుషులమనంబులను రంజింప జేయనెంచి నిరాశుకముగ నస్మృతములగల్పించి ద్రవ్యాపేక్ష పగులై లోకములో భువనోందతలచి యెట్టికవీశ్వరులైనను వ్రాయ జెల్లునా? ఒకవేళవ్రాయ ని హసించినను లోకావవాదమునకు బాల్చు డరా మరయునుకపురుషుని చరిత్ర కవి వ్రాయుకోరింపుడు ఆపురుషుని సత్కీర్తియును దైవభక్తియువలుగాగలసత్కార్యములును భైరవసాహ సాధి సద్గుణములును చతుశ్శక్తిలదిని విజునానక్తిని పుట్టించుసత్కార్యములజేయు పురుషుడునొక సపురుషుగదా వ్రాయుకవీశ్వరునకుచక్కని మార్గాముదొరికును గావునపైచెప్పిన సుగుణములు శరీరపుత్ర జగన్నాథ వాయునియందు శోభించుచుండుట అనేకప్రదేశముల పెద్దలచేతనుకవి గాయక శిఖామణులనొంటునువినియు స్వయంబుగ గనియు సీసత్పురుషు నిచరితమువ్రాయబూనికొంటిని ఇంతియేగాక సూర్యునితా కన్యయొక్క సర్వ హృద కీడునమును గ్రీమ వాంఛనేయ పాదసంకరుహభజనామ్మత పానమత్తైత్తిమునునువ్రాయసాహసిం నితిని గాని గ్రంథమిచయముచాలదు ఐదునుకొంత లేని దేశవితాశాస్త్ర మొప్పుకొనదు కార్యముచేయువాడేసేరము చేయువాడు రేపులనేవెడకుచున్న నెట్టివానిలకును రాకయుండుకపోవుగా నసజ్జనులు దోషములత్యజించి యెప్పుడుగూగ్రహింతురుగాత.

ఇట్లున్నవిందు సుజనవిధేయును,

సోమములనూరి దానవి విజయనగరము.

౧

గ గు మ .

సీ॥ అజ్ఞానాదులను పరివృత్తించినా ; పాపములను
సంగీతిపాహిర్యములను పుణ్యములను పాపములను పుణ్యములను
సాక్షాత్తుచున్న శాంతినిద్రాదులను శాంతినిద్రాదులను శాంతినిద్రాదులను
విజయనగరమున విద్యుత్తులను నానందగజపతిని శ్రయించి ।
గీ॥ పంజిలో త్తముడనుపేరు బడసినాడు ।
దేవదేవునిసత్కథల రోపినాడు ।
దాసనారాయణాఖ్యను దడసినాడు ।
అగ్నిహుతువును భక్తివినుతించు ।

క' వంశాంశం.

సీ॥ సమాధికి విద్యుత్తులను పుణ్యములను విజయనగరమున విజయనగరమున
వెలసినాడు । సోమయాజులవంశ సోమయాజులవంశ సోమయాజులవంశ
భద్రదానబతుక చెప్పుమీరు । కొమరుండైన పుణ్యముల
నెడగెట్టి పుణ్యములను పుణ్యములను పుణ్యములను పుణ్యములను
విద్యుత్తులను పుణ్యములను పుణ్యములను పుణ్యములను పుణ్యములను
నినిమానియందమానాటక మందు ప్రవేశించియులరినాడు ।
వనిత వేషముదాల్చి వరసృష్టిగీతాధి సయవిద్యుత్తులను పుణ్యములను
నన్నుపొగడ । ప్రభాతినెందిబల్ బహుమతులను నెంది
కొన్నిసమాజముల గూర్చినాడు । గురువునై పీరికి కొన్ని
విద్యుత్తులనేర్చి విదపసర్కను కూడ బెట్టినాడు । శ్రీగురుగని
వేగ జేరితి దాసనారాయణాఖ్యనియంతరయమునాడు ।

హరికథా నేర్చి శ్రీహరిదాసవరులతో నానందముననౌల
లాడిగాడ ॥

గీ॥ కవితక్కు వెలసిసఘచుతు తు ।
శ్రీజగన్నాథరాయచరిత్రమిప్పుడు ।
చ్రాసి దెలిపితివాకుండువాంఛతోడ ।
సూరివాసుడటంచున నుజనులాడ ॥

ఇట్టి తాత్రాస .

ఉ॥ శ్రీమహానీయ సాఘజనసేవిత చాదసరోజయగృనే । నీమహి
మంబులఘాపగడనే న్తునెబాలుడసర్వసన్దఘో । ధామపవిత్రనా
మృగ దానవధంజనరామధత్తని । హృదయశోకచారు వన
ఖండనకారణవాయుచందనా ॥

గీ॥ శాశువంశాన్ధిచంద్రుడై గ్రాతిమీరు । శ్రీజగన్నాథరాయచరి
త్రమందు । కృతికినికర్త గాజేతుగొనుముదయను । మారుతా
త్మజకపిరాజమాన్యతేజ ॥

విశ్నూ రస్తుతి .

చ॥ కవిజనులెల్ల నిన్ను కడుగారవమొప్పుగవు స్తకంబులఘా । భువి
వెలయంగచ్రాసి రిటుపోలికలెన్నియొప్పొనకథల్ । సవినయ
మొప్పునేను నిజసన్నతిశేయగనేరనైననా । కవితకు విఘ్నమే
మియునుగల్గజేయకుమీశనందనా ॥

సరస్వతీ స్థపము .

మ॥ ధనముల్ మిదైలు ధాన్యరాసులుమారుర్ దారాత్మకరూప
యా । వనముల్ ధైర్యముసాహసంబుకు లఘు వస్త్రంబులఘా

గల్గునా । మనుజులవిద్యలు పొందకున్న వకువైమర్యాడలక
పోందునే । వనజాతిగనురాణిచాడెడను సీహర్షల్యముకా
జూపవే ।

సీ - మ. కె. పా.

సీ । తనకన్ననధికి ధనుకపీత్య రుంజెవడందు గర్వించిమెగలు
కడు । తనకవిత్వమునకీ తప్పులులేపంచ పరులతప్పులుజూచా
డొకండు । సహజకవితకీక సత్క్రంథమలనుమ పదములనొ
గ్గించి బలుకుచుకడు । తనవ్రాతకము లానె 'వృక్ష'కీక గా
డాగ్గిమిదియను మునుకడు ॥

గీ । ఇట్లు వరుగకవులనే పించునను । కావిదాసాదివలె శ్లోకప్రణ
సరితు । పోతనయు శ్కనయు సీట్టిమువ్వలై నె యాంధ్రసత్కవి
వరులనే సభినుతింతు ॥

చ । పొగడనులేనిచర్యలగు పోల్చుచుడేవునితో సమంబుగక । తెగు
వనువ్రాసినబల్కెదను తేటతెనుంగునల్లెనూగతిక । 1రను
పండితులడనని మ్మికముజూపనుసూరిచానుడక । తెగుసరసుండు
కాతుకులధన్యుడుగాన చరిత్రనాచుడ - ॥

శ్రీరామ త్రివిధ సేవః

త్రైవిధ సేవాయానమః .

శ్రీరామజగన్నాథరాయనిజీవితము .

ప్రారంభము .

మొదటిభాగము ,

కథానాయకునివంశక్రమము .

సీ॥ శ్రీరామవంశాధిపీతకగుండుజగన్నాథరాయని కథనువినుడు ।
 వరశ్రీ కాకశత్రువరమునపుణ్యపుదంపతులకుబుట్టిధరనుచెలసె ।
 సీతవిజనకుల నింటులకూతుల నన్నలతమ్ముల యక్కలమరి ।
 చెల్లెండైనతమ్మనెప్పినతదుపరి నితనిచరిత వ్రాతునింపుమీర ।
 గీ॥ రామదాసునివాసుడై రాజితముగ ।
 పూజలనుజేసిపూజననుపొందుచుండె ।
 వ్రాయబూనితి నడచినవిరుసకథను ।
 తప్పలెన్నకయొప్పులుదలపరయ్య ।

క్రం॥ శ్రీవేంకటకృష్ణమృతం । శ్రీవేంకటనరసమాంబచేలువగవెలసెన్ ।
 ఈవసుధనునీయరువుర । నేవిధివల్లింపనేర్తునేర్పగలుముర ॥

సీ॥ దానము చేయుచు పంపింపుగ నెంచు భక్తిచూర్ణమున నాశక్తి
గాంచు । సేకల బ్రోచుట పెద్ద పీనినిల్చు సాధులకు క్షే
సరగని ॥ శ్రీరామ పూజలే చివ్వాభ్యుదయబోల్చు ధనకాంక్ష
భూతము పరిమిలూల్చు । కామప్రోధామల కంఠలడదల్చు
పరగతిగొనుము ॥ గదాల్చు ॥

గీ॥ నిర్గుణులకు లోకమున్న యిదిగూ ? ।
పుష్పలను పుష్పిలగాంచి పుష్పమరజ ।
యోగిగానంటియంటక సుందరిరి ॥

--- వ్యర్థవంసారమును పెనువార్ధిదాటె ॥

ఉ॥ పుత్రికలుగ్భవించిరి పుత్రులులేరనువంతమించిన । తాత్రత
నెంచిదానములు దారగుణంబులుమీరనవ్వినట్ । తేత్రములెన్నె
గాంచి హరిసేవలుజేయగనంతశ్రీజగ । నిత్రుడొసంగెన్దీరిని
మేటినుపుత్రులకీ కాముల ॥

గీ॥ శ్రీజగన్నాథదేవునేచిరులూచన । నామమిదెత్తెనునగు జగన్నా
ధుడనుచు । మిరియునిరాముడనిరెప్పచిరుతవాని । ధరనువం
కటకృష్ణమృదననిల్లు ।

సీ॥ ఇపుడున్నవారందు నిమిరుపుత్రికల్ నారాయణమూర్తి నాతి
మరియు । మాణిక్యమాంబనే మగువరెంచుబిడ్డ । పతిబాసి
వంతను బరగుచుండె । శేషపుత్రిక నువాసినియాచు వైశాఖ
పట్టణముననుండె బాగుమీర । నీపతివ్రతను నేనేకీర్తివర్ణింతు
నంతబల్కిననిను మంతెయగును ॥

గీ॥ పతినిదైవముగను జూచుపక్షతికధను ।
వ్రాసిచదివిన వారికిపంతదొలుగు ।

నీ ప్రతివ్రత ప్రాణేశునిలనుమరణం ।

విలియమ్స్ లనాచర్య విచిత్రములు ॥

ఉ॥ వైశ్యముచేత గోగులకు వంతులబాపమునకు గల్గునీ । బాధ్యత
దైవమిచ్చె ననిభారముమోయుచు పోయి ఘోరిని । స్వాధ్య
మైనై న వ్యాధులను సాధనకేయుచు మామరమాపుదా । తద్యము
మండవిల్లికుల ధన్యుడమిచ్చు నాడనివాడా ॥

సీ॥ దైత్యుడే హరియని వర్ణింపడు మన్న విద్యనాశోభి-చు విమల
యశుడు । కైశోభిప్రసింప వ్యాసబాలిని మంచుకీగురు
పొందు మానముడు । మరల పంపిడి నడవ కట్టించని
భాగిని చేరిని మునిమూలము । ప్రభుని పాదములకు
నైన సుకృతము నాచులు పుష్పములు ।

१॥ तान्मन्त्राणां शक्तिं प्रकृतम् ।

తెనకనూరు యాత్రా కు సంబంధించి

సమైక్యమునా సెప్పల నానర , ।

నాయుడమ - నా కి నీవు నడమలూ ॥

గీ. అమృతహస్తైఃపటంబు తన్నచగి పనులు । పిలిచిగొలపోవుచుండరు
ప్రతిమీర । వైద్యులు నిర్భిన్నులని వాడుకొనె । సహవా
యస్థుల సరసయ్య యలచునిలను ॥

కా॥ ప్రతియుప్పు నారసింహు సరివా శ్రేష్ఠుడ జూచిం॥
సానాసార విచారణఁ సరసతః సన్మార్గ సుమారతః । లేర
వ్విరును ధాన్యస్థలినిశే షెఁగి పలేసి ఘనుఁ । సారావారా
మధీరధీర గుణముల్ భుజగదా చేరెడఁ ॥

సీ॥ సోదరీమణిమామ కోభించువెంకట నరసమాంబకు ప్రాణనాథుడైన । వెంకటకృష్ణమృత వినుత యశశ్శాలికిని వారికొదవిన తనయులకును । నెప్పలనరసాఖ్యు డాదరబుద్ధిని జేసిన యుపకృతుల్ జెప్పగలన । తనకటుంబము కన్నదయమీర వారల నాచరించుచుండె నాదినుండి ।

గీ॥ బావవెంకటకృష్ణమృత భక్తుడగుచు ।
తనదుపుత్రుల చదివించదలవకున్న ।
శ్రీజగన్నాథ రాయనిచేరతీసె ।

నైమిశతీరముల బాలుడైనమొదలు ॥

ఉ॥ అప్పటనుండి బాలుకు నెంచుముక్కెను కోట్లులాగుల । పొప్పెడు పుస్తకంబులును నెక్కుమనూహించెను ఛత్రముగ గొప్పతనంబుమీరుగలు కోరినవన్నియుఁ బ్రియించెనా యప్పల మండవిల్లికుల మంచుననప్పలనాంబిహుడై ॥

చ॥ చిరుతరుచేదీసి కడు చెల్మినిజాల్చి బాల్యక్రీల । ఛేగువున గాంచిమోదమును చెందుచు ప్రేమనులెంచుచుండెన । త్వరముగ పెద్దల్లానులను తప్పకప్యానును జేసియంతని । ధూళిభిన్నుని బొందజేయుదార గుణుడగు మేనయల్లుడన్ ॥

మ॥ వినుషీయప్పల నాంబిహుడిటులన్ విశ్వాశిమైజెనెరా । తనియిల్లాలికే ప్రేమమెండతని పైతమ్ముడయన్ బ్రోవదే । వనజాతాసనుడిట్టి దర్శపతులనే వర్ధిల్లగాజేసికె । ధనమేప్రాణముగాగ జూచుజను లీధన్యత్వమన్ గాంతురే ॥

మ॥ భభిరేయప్పలనాంబిహుతగునీ । బాంధవ్య సత్ప్రేమయోగ గులకాచేణిభ క్తిమాన్యునవా, గోద్రాహ్మికారాధనంబులనెవ్వరు

ధించి పల్లనం కేలానుహర శేయనీ ఫలమారామును జానీ
పెనుహ , ప్రాసాదాదే ఓ , ॥

సీ! ఎంత ప్రస్థము చేసి అమ్మ, అప్రేక్ష్య ప్రబలుచుండె
నారాధన శక్తి, పరయశాసన, చేసే ప్రస్థము, మురెడి
దానినా వాన , నీవును సిద్ధ, నాయు లానోద్యతా. భూతి
ముఖ ప్రాసాదాదు , నీవున , ప్రాసాదానంద , వసు
గాన ॥

ఆ! నీ బాధ ప్రేమా, భక్తి నే రామనాథ, పద్మ ద్విధిము, నీ
మనో ప్రేమదా నేయనా
సామగ్గాన ॥

నీవున ప్రేమ చింత, పరాభాతా రాధానాథానీశ్వరుని
శ్రీనివాసా మాదా రాత నిన్నాన
రా ॥ ॥ ॥ ॥

శ్రీ రాజగన్నాధరాయని కవితచరిత్రము

పాదభాగము

ఉ॥ శ్రీజనకాత్మజామరసి, శేషవిచారితులమమస్థియ! వ్యాజకటా
క్షురాముశభవార్తలు వీనులపిందుగావిన॥ పూజలుసల్పు
చుండుతరి, పెంపుపాఠిధిదాని పోయియ! రాజలలామురాణి
మది, రంజులమంగళవార్తదెల్పునీ॥ శేజమున్నచాలుదురె శేవతు
లైననుమాచులైనవి॥ భ్రాతృసత్యశౌచగుణ మారుతినందన భక్త
పాలన॥

ప॥ జేవాదౌధరింపుముయ్యునింకెక్రమంబున శ్రీజగన్నాధరాయుడైదు
వత్సరములబాలుడై పార్వతీపుత్రమున, నక్షరాభ్యాసము చేయంతకంతకుకా,
విద్యాభ్యాసమునందాసక్తి మించుచుండునంత॥

సీ॥ అయిదుబట్లును నేర్పుటంతలో మగియించి, శేర్లుగుణేంతము,
శేగనేర్చి యారవయేటనే, మిరిసొత్తముబట్టి, పాఠములే గుర్తుగ,
పల్లెకేసి తోట బాలులగూడి, యాటరామచున్న క్లాసునవారిని
కడకుద్రోయు నేటటనొకమెట్టు, కెక్కుచుండుటగాని, రెండేండ్లు
క్లాసున, నుండలేదు॥

గీ॥ అంతబాల్యము నెంతైన నతినిగోగు
బాలకులకెప్పు వత్త్రములే పాటిగొనక॥
శ్రీజగన్నాధరాయను, చిరుత్తడన॥
చాగుదాలులతో చెట్టిచెయ్యలేదు॥

చ శిశిరముఁ యమంబుమరి కార్షమునల్పము వేళనేర్చువం ।
 దశమిలుకాధువర్ణలకు, దాసులుంటులు నాటినుండిచం దన
 మును పుష్పిహామములు, ఏడిగడుపులు కాతునంశచ! ధనుడతి
 వాంఛయైతిగ, దాల్చిమెలంగునుతోడి వానితోడ ।

ఉ॥ పండుముమీర బాలురను, బంతులయూటల నొడబుచ్చియా
 ంతుముభితిలేకరెక, కిన్నగసంబును వారిచెట్లమహా దొంతులు
 దొంతులైబడి, ద్రోయుదునాని పట్టెకూడబు గతగనాడి
 కాంతును, నెట్లయి ధైర్య బాన్ధుక్రీడుడు ।

ఎ" ముందుచు॥

ఏ॥ చిరుతపరాయణాటలను, జేసి న్యాయ కౌశలనయ! చ్చిరుతల
 కంఠంబిలిది, జెడ్డియటారు కల్పకగించు! దోచుటల్లర్కు
 లాచుమ, లెక్కిన వారి బవాచలంచుచు! ఒకటున్ను పట్లనడి,
 తానున్నరు చంచువాడుచు॥

ఎ! ఇతియేగాని

క॥ పండులనుగెల్వొతా ముందుగనేయుండుచుల, ముచ్చటసి
 రి॥ అందరినిజగన్నాధుని సందిట చేబట్టివినరు, సరగుచతుర్లక॥

నీ॥ తంతోడికాలకుల్ ధరియించుబట్టల కన్నమించిచున్నతె నన్నెక్కట్టి
 వారలచూరించి, నన్నెలతోమించి, సందవేళతుతోట సైరుకేసి
 నమమహాగ్గమునంది, పడుచులకువలయు, ఫలహారములు కెట్టు
 సరమదయను! పడుగురుతోగొడి పరగుచుండుటగాని యెంతిగ
 చరియింప, నొపలేక॥

ఆ॥ నె! చిన్నతనములోన, నిన్నిబుద్ధులుగల్గి పెద్దతనమునందు, పేరు
 పడడె! బుట్టిచంతెలోనె, పుష్పమునకుగంధ, మబ్బినట్లుదీని
 సరసిహాడ॥

ఉ॥ ఈవిధిరామచంద్రాష్టాదశాక్షరీతామ్రమును పఠించినచో, సర్వవిద్యావిజ్ఞానములు సులభముగా నుండును. సర్వవిద్యావిజ్ఞానములు సులభముగా నుండును. సర్వవిద్యావిజ్ఞానములు సులభముగా నుండును.

గీ॥ తల్లితండ్రులు సంతోషము, పుత్రులు సంతోషము, పుత్రులు సంతోషము, పుత్రులు సంతోషము, పుత్రులు సంతోషము.

సీ॥ సర్వవిద్యావిజ్ఞానము, సర్వవిద్యావిజ్ఞానము, సర్వవిద్యావిజ్ఞానము, సర్వవిద్యావిజ్ఞానము, సర్వవిద్యావిజ్ఞానము.

గీ॥ అంతసంతోషమును, సంతోషమును, సంతోషమును, సంతోషమును, సంతోషమును.

మహారామచంద్రాష్టాదశాక్షరీతామ్రము.

సీ॥ వైష్ణవచరిత్ర, వైష్ణవచరిత్ర, వైష్ణవచరిత్ర, వైష్ణవచరిత్ర, వైష్ణవచరిత్ర.

గీ॥ బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారి.

నింతవిస్తీర్ణమునకు నొక రాజు

పులిమికోకిలము మా రాసు, పులివెంటలు!

కిం॥ ఇలములుపుష్పములునుబడి విలువగలదెన్నఁడు నొక రాజు, వింత
గుడుస్తుల్! పలుమఱ బోలఁచుటలు నొక రాజునకు నొక రాజు గొప్ప
పపుసుకీ!

సీ॥ మోటారునెఱుఁగే, పురుషోత్తమ! యెంచ మూర్ఖునిసేతలె, వింత
ముందునెఱుఁగి డల్లుచోక్కోచి నే, చాబులచిచి, దొంగలనె
క్కించు, దొరలవలెను! రిక్ షానురుటలె, రిక్కిలు, రోతురు,
బండ్లెక్కినకగొప్ప వారిగురులె బండ్లువనిత్రుళ్లు ప్రజలగఱి,
ముచూపు మరరాసువింతలే, మరకుంకి!

గీ॥ కోటలనుమీ దుకంపెనీల్, కోట్లుగల్గి

బెనుకోపులుచాటకాల్ ప్రభలవెలిగి

మూర్ఖునియమోచుచు చిరముల్, ముంపెమొసగి

వారపునిపుంమించు నుద్రానపుంను!

కిం॥ బీచిదొరులును నొక రాజు! కోమలు మోటారునెఱుఁగే, కోరిక రాదో!
బాధినిబెట్టుమ యువకులు! బాధిని నొక రాజునకు నొక రాజు
తులక॥

గీ॥ అచటిపైకోర్టు గానూలు, హస్తటలును మొదలుప్రసిద్ధికి
గల, ముఖ్యమైన! వన్నియున్నవటంచునే, నన్ననేల! బాధిపురి
వైభవమున సాగిలదె!

ఆ॥ వె గొప్ప విహాలు గోఖలేహలును గాననభలొకరు కట్టబడియె
సచటనుండువేళ్ళ, లాటపాటలువిన్న, చెన్నపురినిబాధ
చిరమగునె!

కం॥ దోసలిడెల్లుయకాఫీ, బాసుకొడళు నేద్య పాయమునునీ
 బాసయ్య బియ్యము నాం॥ యామము, బియ్యము, బియ్యము
 గీ॥ చెప్పెనుముచుచ్చించి చెప్పట - వేదము ప్రమాదము. తిరు
 నేమో గానిమూపాత్తమునవ్రాయ గలుగుకెల్ల, శ్రీజగన్నాథు
 డటజేర, జెప్పవలె॥

వ॥ మనియు, శ్రీకాళిదాసు భక్తిప్రసాద పరివర్తనమును, హిం
 దూజీశము కు ముఖ్యస్థానము నునరాసించుము. మనవైభవ
 వములగాంబుదు నెరుగనిమోక్షము వానిభావించుదు, కెంప
 సంవత్సరములు, పూర్ణిమ, శ్రీకృష్ణానుభవము, పాపముశేష
 యదోచ్చటవాని, వైభవమును కలగజేయును॥

ఉత్పలమాలిక॥ తిన్ననిరాజవీధులును తియ్యవోటినిచ్చునొమ్మల
 తున్నకొక్కమేడలట, నున్నము గొన్నమున్నురా॥ మిన్నల
 కోటలు బతులు, మెలుగుపువ్వుల తోటలందుబల్॥ వన్నెల
 మీరువృక్షములు, వానిగొన్న వానికొన్నవి శాఖ
 పట్టణము, కలమున్న కలకొనురా॥ నన్నుమోము వేల్పు
 నకు నమ్మతము గొనిం గొనుచీ॥

అవ॥ జెడ్డికలకిటరును జల్లాపురవాట॥ చేతనాపురవనించు
 చుండ్రు॥ రాతుమశ్శుకై॥ రావుకలెక్కిరా॥ శ్రీసుబానకొల్వ
 కేసెచట॥

ఉ॥ నాలుగువత్సరంబులట, నమ్రతమీది కొల్వకేసెచా॥ కీల
 వ్రాయుగాలరమె, కేళిరమెయట మెప్పుచొందిగో॥ పాలునిపాద
 పద్మముల, భక్తినిజేలుచు రామచంద్రుడే॥ వ్రాలయదర్శనంబున
 కు, నాతురత నిరతింబునేగుచు॥

ఉ॥ అచ్చటఁబోలునందలను నద్భుతమొప్పుగఁచరింపగన్ | మెచ్చుచు మేనమామయటు మీదట పెండిలిజేయనెంచితా' నిచ్చెను శ్రీ పుత్రునికను నిద్దరికిద్దరుసీమజోడనన్ | ముచ్చట నా రునాశుభము మోదముజెందిగ మీరెకోభలన్ |

సీ॥ మండవిల్లికులాబ్ధి మానితపోమును గోపాలరావును గుఁధచును ఆతనినామిని యగుచినాగాయ గాంబాస్వామికి యతుల సుమతి | వారికిరువరకొక్క వరపు తియ్యెపుట్టి విజయలక్ష్మీనామ | విమలకన్య | యాకన్దియనొసంగి రప్పలనరసాఖ్య ననుజును గోపాలు డతనిభార్య |

గీ॥ కానునంతాని గొమున రాగచిలది |
విజయలక్ష్మీకొసంగిరి విజయలలన |
మేనమామలునప్పుడు మిత్రులబుచ్చ |
నల్పరటపెక్కిరి లలుసుంకనమున |

గీ॥ అంతగోపాలరామును సతనిభార్య | నేత్రయుగ్మములంబుమీగు నావి | అప్పగింతలబెట్టి యుండురుచు | విజయలక్ష్మీమమకూట విమలమతిని |

ఉ॥ అల్లునిజూచినారలపుడా దర మొప్పుగ జేరవిల్చిమా | పిల్లనుగోనం గితిమి పెంచితిమెంతయుప్రేమతోడనీ | పల్ల నహాణిముగ్ధమును బాద గజాలదు నేరేవేళలన్ | కల్లులుబల్కనేరఁజేటు గాచెదవ్రాడియనేలుగోవలెన్ |

సీ॥ విజయలక్ష్మీనిబొంది విజయముచేకొను రాజాధిరాజుల రచ్చలందు | సుగుణరాసినిగొని సుఖములనందుము సకలసంపదలతో శాశ్వతముగ | మానవతినినంది మర్యాదలనుపొంది పుత్రపౌత్రాభిగో పుజుమనుము | మాకూతురైదింది మమ్ములబంధుల నానంది వార్ధినివలరజేసి |

గీ॥ ఈధరను మెప్పుగొను జగన్నాథరాయ । యంచుగోపాలరావును
తలనిభావ్య । యచ్చగించిరి తమకూతునల్లునకును । పొంగిపొరలేడికుః
ఖము మింగుకొనుచు॥

అ॥ నె॥ కాతువంశజుండు ప్రీతిపెంపారగి । విజయలక్ష్మీనంది విబుధు
లలర । నత్తమామలకట నావరమున మ్రొక్కి । శలశ్రహంబుజవియె నెల
వులకును॥

మ॥ వినుడీధన్యుడు తిద్విగాభపురిలో వేవేలన త్కార్యముల్ ।
పనిలోఁబండియు సల్పుచుకొల్పుతా బాయంగభావింపనదే । జనమున
సన్నిగొప్పపెంకులపుడుక సంతోషభావంబులక । వనబాటంగనువ్రాతె
తప్పనరమేవంత్తై నమేత్తై ననుక॥

కం॥ తనకన్న పెద్దవారలు । తనకెంతోగౌరవంబుతప్పక నలువక ।
గొనివారలకీర్తింపుచు । జనెంచెను వేరుకొల్పినల్పగతానుక॥

వ॥ పిమ్మనకేమిజరిగెనె॥

స॥ శ్రీదగ్గత్రలో శ్రీదగన్నాధుకు మర్యాద తిడిగనమాజ్ఞులు ।
నాటకమ్మగ నాకిరాయునిమెడివిండ పూలచండలు వేసివ్రాడచేసి । గం
తోపసరచియు సాగనంపిరిమిత్ర వాత్సల్యమొప్పార భవనమునకు । నంత
నామను నాటిక తటమైచంబయ్యె జోలీనులొ చేగబుద్ధిబాడమి ॥

గీ॥ వెడలె వెల్లుగు ట్రొనింగువడయుటకును । అచటిమిత్రులతోగూడి
యలగుచుండె । కిప్తమొగవిననొప్పుచుకలతపడక । జరుపుచుండెనుదిన
ములుసంతసమున॥

కం॥ శాంతముచేనుభవబుద్ధును । శాంతముచేనకలభాగ్య సంపన్ను
దపుక॥ శాంతముచేడయమొదవును । శాంతముభూషణముకాదెనబ్బనుల
కిలక॥

గచ్చి । ఇదిశ్రీవిజయంగరమ హారాజాస్థాన నాట్యశాలలో శ్వేదంబుగ
శ్రీసోమయాజుల నూరిదాస కవిచేయించబడిన కాతు జగన్నాథ
రాయనిచరిత్రమున రెండవ భాగము శ్రీ॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥

శ్రీ రామ డ గ న్నాథ రాయ ని శీ వి త చ రి త) ము

మూడవ భాగము ,

ఉ॥ రామశక్తిచేత రఘురామనితమ్మదుల త్త్యజుండునిర్ । జీవి
బ్రహ్మధర్మపడగ చివ్వున నేగి బలంబుజాపిసం । జీవినెదర్చి రామవిఘ్న
దొలను బెట్టి సుమిత్రనందనా । శీవతు చేయవే సుజన జీవన పాపన వాయు
నందనా ।

వ॥ దేవా బౌధరింపుము యిట్లు శ్రీరాత మళాంబుని సోముడు శ్రీజగ
న్నాథరాయుడు వెల్లూరుత్తైరింగుబడిరి నవిన సైక్త బుక్లాసున రెండు
వందల నలుబది విద్యాభ్యులతో చదువుచుండెరి ।

సీ॥ ఒకదినంబునవీరి నొకచోట నిలబెట్టి డిల్లుచెప్పచునుండెనీవిమీర ।
నంతసూప్రపంచెంటు యిచ్చోలుకరుడెంచి విద్యాభ్యులంబునగ వేరువేర ।
జూచి పరీక్షించి వోద్యముగ నున్న నాని యిలపించినయముగాను । కుశ
లనా ర్థలడిగి యసమానముగ నున్న నందరిలోరనునాదరించి ।

గీ॥ మేనులేట్టుచున్నవనీ కరుణచు । నిందరినిదిప్పుచుండగనండు
మాజ్ఞ । యనుచు కలవిచ్చె దొర రాయునాదరించి । మానమవమాన
మెటనున్న గానిరాదె ।

చ॥ అవిగనితోడివారు కడునాదరభావముమీరనాయుని । పది
లముగానుహస్తముల బట్టిచటాలునమీదికత్తియా । సదనముజేరమో

మీచును నందడిచేయుచు మేర భళాభళి! సదమలమానమంగవని సన్ను
శిశిరిరాతువంశజా!

గీ॥ రెండునందలనలుబది రేంకునంను! నితనివేల్చినిగారవమిడగనల!
చుందివారలకెందున మంచిగల్గు! జెడ్డవారలకెందును చేటుగల్గు!

ఉ॥ అచ్చటనాపరిశ్రమను నాతడుమెప్పులుబొంగికోల్పనం! దిచ్చ
జనింపజేరె మదిలింపుదలిచ్చెడువంగవోలునం! దచ్చగుపైపు పొరజను
లందరు సంతసమందినాయునిక! మెచ్చుచుచుట్టియుండి తనమేలును
గోరగసంచరించెతాక॥

వ॥ ఇట్లు సదినస్సెక్టరుగ గుంటూరుజిల్లా వంగవూలునక కొన్ని
దినంబులు సుఖంబుండె!

సీ॥ ఆంధ్రబీరాల యనుగ్రామమునవీర్ల మొహరముజరపిరిమనల
మాన్లు! హిందూముగలమాన్లు కెందువల్ల మెగాని కలముజనియింప
కలతపడుచు! కట్టెలుచేబూనికొట్టుకొనుచునుండ పోలీసునధికారిబొమ్మ
టంచు! శ్రీజగన్నాథుని శ్రీఘములంకగ మైవైవెడలెనాపండుగునకు!

గీ॥ పోయికనిపెట్టికయ్యము పొనగనీర! యుభయమతములనూరా
రెను త్రముందు! ధనముగోరక న్యాయముదనరనిచ్చు! వారలకుసరిస
ములెమెవ్వారైన॥

కం॥ లంచముగోరియుప్రజలకు! వాచకులై బాధలిడెడి వారలుయ
ముచే! వందింపబడుచుమరలను! కొంచెవుజవములబుట్టి కొనచుపైదరే!

వ॥ ఇట్లుశ్రవణమునడిపించుచుండ మెకమ్మెచ్చుకు పులివేషమునువేసి
హిందువుల నడుగుకొనువాడుకగలిగి వేషమువేయుటకు శలవుసంగు
మనిగోర శ్రీజగన్నాథుడిట్లుపల్కె, మీకుపడని నమయమున హిందువుల
వీధులకు నీనమయమునబోవలదని వారించిన నినక పోలీసుపై యధికా
తులకు వ్రాసికొనినను ధలముగానక రాయునిపైనలగి యేతరునైనను

రాయని పరాధవింపదలచి తనకు శ్రుమకనితాగించి రాజమార్గమున
రాయణోచ్చ సమయమున కారుకూతలుగూయించుచుండ ననేపిధ
ముల రాయణబోధపరచినను విసకున్న నాదురాత్మ నితో రాయణ్ణి
నిమె॥

చ॥ వలదనమానవింకనిను బాన్సనై సమచూడుచునుబల్ । చల
మునచిన్న దెబ్బలను చావనియ్యగగొట్టిదోలవ్యా । కులతనబోయిను
త్రునికి కొండములాడగకోపగించి । యలసటదీర్తురేపు కడనాగుమ
టంచునుబల్కెమ్మేచ్చుడు॥

సీ॥ మొహరముముగియించి మోదమునజగన్నాథుకవిడిదినినాడు
నిల్వఁ జ్ఛేచ్చ నిమిత్తమమ్మెగ నటజేరికడటంత రంగుడై కరుణ
జూడు॥ డనుచుప్రార్థించె నాయమందరిత్రుని వంచినపాపమరలె
బాడు॥ అరివినయముజూపి యజ్ఞ్ము గుర్తించి బోయెనామూర్ఖును
పోతరమున॥

గీ॥ నాటిరాకరి రానెంచిరాయనచట॥ చంపవలచెను ఒరుగనిసాహ
సమున॥ తానుకటితలపడైరము తలచునెకటి॥ యనెడిసామెతని జను
య్యెనదృశముగ॥

వ॥ తమపరిసేవిజరిగెనన॥

సీ॥ వేటపాలెమునుండి వెడలెనుమూర్ఖుని పల్లెయెడ నాయని
చెచ్చికోరి॥ విందుకరమృనివేడి బోడుకుబోయెనిచ్చటి వింతలకేమిచెప్ప॥
నానాటరత్రి నందామేడకును బోయెమ్మేచ్చులు వానితోవిశ్రు
డాకడ॥ పోయివెడకిరిచేబూనుచు శస్త్రముఘనుడుగాన మిమదికిలత
వకుచు॥

గీ॥ మేడదిగివచ్చిదిగువకు మెలగుచున్న॥ బ్రజగన్నాథుకంచిన సేవ

జలము! చావమోడిరినాయుని జాడచెలియ! సంతనిజమును తెలియుచు సరిగెవారు!

ప॥ ఇక్కడచీరాలనండిల్లుండు!

ఉ॥ అచ్చటనేటవలెను నాతడొనర్చినవింకలండిబల్! ముచ్చట యీరునక్కమును బూన్చినబండిని చెచ్చిచ్చెరువే! నిచ్చినదెట్టి స్త్రీమూల నేగిననుంగొన నాజనానుల! వచ్చినజాడగప్పడమి మైళముకేరినదీ! కారక!

ప॥ అంతసచ్చటచీరాలనం చావోలీనుజవానులు కలుషాన్నిలని మ్లేచ్చునిచేతను వానిమిత్రులచేతను వ్రహరణముల నంది జగన్నాథుని తమ్ము వేటవాలెనున కలియమని బల్కుయాజ్ఞనుచున్నింపజాల! చెచ్చిల భాధచేపోజాలక సచ్చటనేయుండి డిప్యూటీసూప్రండెంటునకు శంతినివ్వ నాలను జగన్నాథురానించి నడచినకథవిని మరల నాతనినేయచటకు బంపనాజగన్నాథు డాచీరాలకుమరలబోయి పోలీసుజవానులచే నడచిన దంతయునిని గడ్డిమేటులలోడాగినమ్లేచ్చుని పట్టుకొనినేరముమోడి॥

గీ॥ ఆరుమాసము లతీసిక్షలనుభవింప! జేసెమ్లేచ్చునిమీదను కేను నిలవి! దుష్టశిక్షణజేసిని హాసమున్నె! సిప్టరక్షణశేయక శ్రేణుమగునె॥

మ॥ అదిడాచీరున రాచకార్యములలో సత్యంతకాగ్రత్తన! వ్యుత్తమా కేనులబట్టుచుఁ చెలగుచుఁ పుష్కాత్ములఁ బ్రోచివి! శ్రుతకీర్తిఁ గొనెవంగ వోలున మహాశుద్ధాత్ముడీతండిబ! సతతంబుండినసూలు నంచు ప్రజలాసన్మార్గ భూమింపగఁ!

ఆ॥ వె॥ అటకసాయివాడు నాజగన్నాథుని చంపదలచెగాని పాగు తెటుల దైవభక్తదేలు భక్తాశ్ములను వెంట దాటియుండు కాదెదాన నారి!

ఆ॥ వె॥ అందుమిచ్చకముల నెంచక సతతము సత్యమాడనెంచు నజ్ఞ

నుండు ఎట్టికొల్వచేయ నేమిలోపముగలు వెంటనంటియుండు వెన్ను దెభ్రును।

కం॥ భక్తిదేవనవంతుడనదే। భక్తుడైగుణవంతు డధికబలవంతు డనా। భక్తినిదేలిన ఘనుడువి। రక్తినిగొనకున్నెపుకము రాగంబులపై।

ల॥ వె॥ భవబుద్ధితేక భవజయనబోక। భూతదయనుమించు పురుషు నకును జయముగలుగకన్న జనములుమెచ్చరె। రవుకువంశజుడే భవి నిసాగ్ని॥

ఉ॥ ఈగతివంగ వోలుపురి నెల్లదహులచోర ముఖ్యుల౯। జోగుల చేస్తీ ధానుసిడ బోహుకుమూచును లొంగిరంతనా। భోగినిరొతు వంశవర బూహు బంధి॥ పాలకొండక౯। సాగుదునుండ సజ్జనులు చాలవీచా నిమునంరె రి॥ దుకుళ౯॥

ప॥ అంతరియందు వంగవ్రాలు నికచి పాలకొండచేరె నదెట్లు న్నిదన॥

గీ॥ పాపిహంబులగల్గి భాసిలుచుంటచే పాలకుండనిపేరు బయలు నారె॥ బట్టుకొండగుక్తిశోభించుచుంటచే పాలకొండను పేరుబయలు నారె॥ సరిసంకపలననల్ చెలగుచుండనట పాలకొండనుపేరు బయలు నారె॥ పాలకడలిశాయి భక్తులందులనట పాలకుండనిపేరు బయలు నారె॥

గీ॥ నట్టిపుణ్యము వివితేరెనారదంత॥ సకలమర్యాదలందుచు సంరస ముల కొంతకాలమునుభవించె కొడువలేక॥ తానిజేసియుద్యోగ నాటివలన॥

ప॥ అంతరితేకపారదనులంకరు చెప్పినిచుట్టి యుండనుం॥ దరధరు రాదావృత్తుల దాపుగనుంగొని సత్చరిత్రను॥ స్త్రీకవతిమీరనోరు మను చెంతగతమణి నేవజేయనా॥ పరమపవిత్రుడాకొల్పు బాగుగ

జేసెను చ లోడిలో.

ఉ॥ ఓక్షలమోహుకారులను లక్ష్యముకొనక నేండున్నబలం. సిగ్గుల బొందబంచినయ జల్మగగాచ సమాప్తమిందె॥ పక్షముజూప జెప్పక పట్టమలంచమును దానిలో. బితుకుకోటివచ్చినను బెట్ట దలంచును భోజనములక॥

ప॥ యిట్లుండ॥

చ॥ పెరియొచ్చి తమయ్యెగట మానకపల్కెన నుక్కునాయుడక॥ కరముధంబుల్లి కనుగానక రాతుకులాభిసమును త్వరినుపరాధ విందుటకు దారిగను గొను చుండునంతను స్త్రీరమతి రాయుదాతనికీ జేసెపరాధన మచ్చులంబుక॥

ఉ॥ నేరముజేసేవీనిక నిల్వగరాదని ఘోషించునని భారము లందినాయుట బట్టనలాపగ నెంచవారక॥ కూరతనెన్నదన్నగను కొంతముహముల్లిపెరిడె వాగదజేసెనప్పటికివారి బలంగము మీరియుండుటక॥

శా॥ ఆరాదాతమ తప్పిల్పెమననా దామూర్తిబంధించివే నానా భాధలుపెట్టుచు భారములో నానాదిశరద్రిప్పియి జ్ఞానాంధవ్యము కూడగొట్టిగదిలో జాగ్రత్తకొనుంచెన॥ నామనజేగతినిచ్చి దుర్జనుల క్క మర్యాదలకవిడినక॥

మ॥ బలము భాగ్యముకూప యవ్వనములక బాంధవ్యసత్ ప్రేమతా న్నలయింపక మది నెంచినచ్చ విధిరానద్దాని దాటించునే॥ నలమూండుగబెట్టి వారలకుశ్రీసర్కారు మర్యాదకీ కలుపాత్ముండన పెంతవాడు జనదేకారాహుబుగక॥

ఉ॥ ఈతపాలిండుపురి వెల్లక రేగిం గవ్వపోతులక॥ బాగుపడంగ కీసే వరభక్తుడటంచును పేంపొండరా త్యాగముసత్వివాక్యము సుధా

రసములకాదు భావణంబులు! దోష్టగులకబ్బి చెల్లవనిదూరమునేయక
కొల్పుపాగునే!

అ! వె! రాతమంశ్యుడైన రాయనిచర్యలు! కలసిమెలగువారు గాంచ
గలరు! భక్తిధర్మగుణము బంధులమెడప్రేమ సత్యభూత నయలు
సహజమయ్యె!

అ! వె! పాలకొండనిట్లు పనిపడియుండగ రాతమంశ్యుడైన రాయ
నవుడు! సరగగుణపురంపు సర్కినన్నెక్కు! దుఃఖముబంపిరప్పుడెగువవారు!

గద్య|| ఇదిశ్రీవిజయనగర వాస్తవ్యుండగు సోమయాజుల నూరిదాస
కవితే రచింపబడిన శ్రీరామజగన్నాథరాయని జీవితచరిత్రమున
మూడవభాగము శ్రీ! శ్రీ! శ్రీ!

శ్రీ

కాతుజగన్నాథరాయని జీవితచరిత్రము.

నాల్గవభాగము.

చ॥ నినునునిజేసిలోకమున విష్ణులులైరనువార్తలేమి నే! ననయము గొల్పుచుంటి మదినాసజనింపగ నేటికై ననీ! మనముకరుంగదేల నొకొ మాదునినందనభక్తపాలనాధనమడుగంగబోను పదదర్శనమైననాసం గుచుండవే!

వ॥ దేవా బౌధరింపుము యిట్లు శ్రీజగన్నాథుడు పాలకొండవాసి సర్పిలివస్థైర్యుగ గుణపురముజేరె పదెట్లున్నదన!

సీ॥ జలజలమనిపారు సెలయేటిగట్టున కుదురుగనమన గుణులు రంబు! జయపూర్వమహారాజు జయమునుసూచించు కోటనుగల్గినగుణ పురంబు! పాఠశాలలనున్న బాలలమదిగల్గు కోర్కెలుదీర్చెడి గుణ పురంబు! నాల్గుజాతులనొప్పి నాణెనైవెల్లుచు గునిసిమీరుచునుండు గుణపురంబు!

గీ॥ చిన్నదైననువన్నెల చెలగియుండు! కాననముదానిచుట్టునుగా చుచుండు! వాసయోగ్యతచేత్రజ వదలకుండు! గుణపురమునకీర్తి గొప్పనిండు!

ఆవె॥ అట్టిగుణపురము! నప్పుడు చేరెను కాతువంశ్యుడైనరాయ

డంత! పాఠజనులు గొప్పగౌరవంబులజేసి విడిచినచి సెలవువడసిజనిరి!

ఉ! అచ్చటకొల్వుజేసి నరడద్భుత మొప్పగకొన్నినాల్గుల! మున్న
టలూరగణజనులు మోదమునొందుచు రాతువశజ్ఞ! మెచ్చుచుహా
యిపొందిమనమేలుకు వచ్చెనితండటంచుతా! మిచ్చిరిదీవనలకరము నీ
తనిబ్రాహ్మగనీశువేడుచుకా॥

కం! దీనులపాలించునుమది! జ్ఞానులసేవించుభక్తి సల్పుచునరడ!
జ్ఞానులక్రిందించుచునకా! మానముగొనుచుండె నచటమాన్యులవలకా!

సీ॥ విజయలక్ష్మినిగూడి విజయమునందుచు గుణపురమ్మునయందు
కోర్కెమీర! దానధర్మములను దైవపూజలుచేసి ధర్మములెప్పక తన
రుచుండె! సంతతిలేకులై చాలదుఃఖంపుచు నధ్యాత్మపతిసంబు నచట
జేసె! సంకల్పసిద్ధుడై సంపూర్ణముగవిని పట్టాభిషేకముబరగవడకె!

గీ॥ దశరథాత్మజకృపగల్గి తనదుభార్య! గర్భవతియూచుకొన్నాల్గు
గడచునాత! పుత్రికారత్నమునుకనె పొలతులలర! రాయుడాకూతుశ్రీ
రామరత్నమనియె!

ఉ! రామునిసమ్మనారలకు రక్షణగల్గుటదొక్క-వింతయే! రామునిన
వ్విచానరుచు రాజ్యముపొందడెపూజితంబుగకా! రామునినమ్మి దానపు
డు రాజ్యమునేలడెలంకిసీమలకా! రామునిసమ్మరాయునకు రాముడొ
సంగడె పుత్రికామణి! ॥

చ॥ తరుణియుపుత్రికామణియు రామునుబంధులు సేవకులౌదగకా!
సురుచిరభాగ్యభోగములపొంపు దలిర్పగకొల్వుచేసిను! స్థిరముగకొన్ని
నాండ్రచట శ్రీపతిపూజలుచేయుచుండను! త్వరముగ నేరుపొంగిపురధా
వములన్నిటిముంచునయ్యెడకా!

సీ! ఏరుపొంగియుమీరె నూరునుముంపగ పౌరులందరుప్రాణభ

యముజెందఁ జామగ్రీవడనైచి చంఱిపిల్లలనెన్ని యున్నతస్తలఁబుల నొదుగువారు విలునైననగలెన్నొ గలిగిన పెట్టెలుజలమునఁజేలచే జాచు వారు. లోతునీటినిబోవు లోవులనంచాల దెచ్చటకై బోయి జచ్చు వారు. ధనమునాసింపక తమప్రాణరక్షకై పరువునుబోవుచు పడెడి వారు॥

గీ॥ ఇట్లుజనములు బెగఁజొందనేడపొంగి పారసాగెనుపురముపై పంఠగించి శ్రీజగన్నాథుడంతట శీఘ్రముగను సాహసంబున నుపకృతుల సలుపజొచ్చె॥

గీ॥ దైవవశమునతనయిల్లు తడియకుండె నెత్తుచోటుననుండెను బత్తుడగుట తనదుగృహమునుదలవక తానుపోయి పరులకోరకతికరుఁడను పాటుపడియె॥

ఉ॥ అంతటకొంతసేపునకు నాజలమంతయుతీసెప్రాణులుక॥ పంఠదొలంగిచేరిరట పాడుగృహంబులు బాగుచేయని శ్చింతచెలంకెరాతు కులశేఖరుడచ్చటకొన్నినాళ్లుగో॥ రంతయుతప్పునేయడితడంచును పై యధికారులెన్నగ॥

సీ॥ జలబాధతగ్గ నాకలిబాధకరమయ్యె॥ బీదసాదులబట్టి కీల్పుచుండ॥ గుణపురవాసుల గోలనామరునాడు చూడకఁజిలుకుక శోకమొదవు॥ రాతుజగన్నాథ రాయుడుకనిపెట్టి యుపకారములనేయ నూహపొడమి॥ వర్తకులఁబిల్చి నడ్లుతెమ్మనిబంచి మిగులుసామగ్రిని తగనమర్చి॥

గీ॥ చేసెసంతర్పణముపుర వాసులలర॥ తృప్తితృప్తిగప్రాణులత్సవ్వు నీర॥ బోజనంబులుచేసిరిపాలుపుమీర॥ నన్న చాతసుఖభవయనుచునుడివి॥

ఉ॥ ఎంతటివాఁకబ్బు నిక నెవ్వరికెవ్వరుభూమిపైనితా॥ మెంతటివా

రతైన తమకెప్పుడు సౌఖ్యము గోరుచుండుకా! సంతయు పేదసాడులకు
నాగతి నన్నము పెట్టజాలిరా! చెంతకు జేరజంకుదురు చెప్పగ నేటికితాడ
మేకలికా!

చ॥ పురముల నేలవచ్చు బహుభోగములందు మువిరివీగుచుకా! తరు
ణులగూడవచ్చు పరదారధనాదులగోరిదోసముల్! నిరతము సేయవచ్చు
నిటునీసరిధర్మము సల్పనేర్తురే! సరసగుణాఢ్య రాతుకులసాగర సోమప
విత్రనాముడా!

చ॥ గుణపురపండితాగ్రణులుకొందరుభక్తులు నాజవానులుకా! ప్ర
ణతులూనర్చుచుండిరతిభక్తుడటంచును రాతువంశభూ! వణునటనుం
డనీకవడిసాగగ బల్కిరి మార్పుజేసిసంద్! గుణములకుప్పై నమనిగొల్లు
వనేడ్యగ పోరులందరున్॥

గీ॥ పోరు లేదు పుకనియొక సూరివరుడు! వ్రాసెపద్యములూనాడువరు
సమీర! వానిలోకొన్ని వ్రాసితి వదలకుండ! చదివిగ్రహియింపుడా
నాటి చందమెల్ల॥

నీ॥ రాతుకులాంభోధి రాకానుధాంశుడై శ్రీజగన్నాథాఖ్య చెల
గునెవడు! గుణపురంతాలూక గుణవంతుడెవ్వడు పాలించెప్రజలెల్ల
పరిధవిల్ల! దేవభూసురభక్తి తేజరిల్లగజేసి పూర్తిగానెవ్వడుకీర్తినిలిపి
వీడలకన్నము పెట్టించవలెనన్న కాస్త్రోక్తరీతిని జరిపెనెవడు॥

గీ॥ అట్టిమిత్రోత్తముడుచూడ నహహమనల! దుఃఖసాగరమందు
నమాగజేసి! పల్లకిమెడకునేగగపై నమయ్యె! నింకమనమెల్లదీవనలియ్య
వలయు॥

కం॥ రాతుకులశేఖరుడునై! యాతతధర్మార్థ కామయత్నాత్మకుడై!
స్థితయశఃకామకుడై! పూతజగన్నాథమూర్తిపూరుషుడొప్పె॥

చ॥ కవివరుల్లి పద్యములు కల్పనజేయుచున్నచుండగా! ధర్మపాద బాంధవభామగతి తావున పాదులు వంతనొందహా! శివవయెంతజేసిన తీర్థిమ్రమె హూసినకొందరాడగా! రవిసమతేజాడందరి నిరంజనజేయుచునేగెనత్తొ॥

వ. ఇట్లు గుణపురము బాసి పల్లాకిమిడికి పై నమైబోవు జగన్నాథుని విడువజాలక వెంటనడుచుచు సనేక ప్రజలు తమలోతామిట్లు బయక నాగిరెట్లవిన,

సీ॥ శ్రీజగన్నాథాఖ్య చెలగుచున్నకరన శ్రీరథోత్సవమునుజేయుచి తడు! పరిపుట్టపాలను పంచి పెట్టునునిడా పంచమిరాడలు ప్రజలకొరకు! నిదిగాకతిప్పిని నెంచగశక్యమే మేళ తాళములతో మేలనంగ! సజ్జలులందరు సరసపడచుచుండ జరపుచుత్సవమునుసంతసమున॥

గీ॥ ఇట్లు మనతోడమెలగుచు నెన్నొప్పుణ్ణి! తాత్ప్రములజేయుచుండి న ఘనునిబాసి! తాళజాలమటంచుచుతిగిలివెంట! నడచినిల్పిరి శ్రీజగన్నాథపురిని!

గీ॥ పాయజాలకవచ్చిన పాదులంత! శ్రీజగన్నాథుతోగూడి చేరిక చట! సత్యదేవునివ్రతమును సంతసమున! వనమునగా భోజనాదులు గొనుచునహహ॥

మ॥ తనతోవచ్చినగొప్పవారి నచటగా తాళంగనోదాడ్యుచు॥ చన మందుభుజియింపవచ్చుప్రజలగా మర్యాదలగాజేయతా! బనెనాప్రక్కకు పేదవారిగనుటేసంతోషచూయ్యుటగా! కనులుగ్రోయుచుతప్పుగోపహితులగా భావింపరేసజ్జనులే॥

మ॥ అతడాతీరుననొక్కనాడు ప్రజతోనానందముగాజేలిస్త! ముఖిసా ఘోరలనాగుమంచు జనగణ భావింపనాపాదుల! ద్వురళోకాంబునీడు

నూ నడలకేనోడ్తోడుతగబోయిరా | గతులగదుఃఖమువారుకేయువ
నూల గాంచగవలెగపోల్చగగ ||

వ. ఇట్లు గుణపురముదాటి జగన్నాథపురమున సత్యనారాయణప్ర
తమును వనభోజనమునునడపి పౌరులనెట్టెటో సమాధానపరచిసిలి
పితడుపరి,

ఆనె|| గుణపున్నవదలిగుర్తుగాజేరెను పల్లకిమెడెప్పునిభక్తుడవును |
కొల్వుజేయువారుకోరినచోటుననుండగలరె తిరుగుచుండవలయు ||

వ. ఇట్లు శ్రీజగన్నాథుడు గుణపురమువదలి పల్లకిమెడెపురముజే
రెనదెట్లనిన,

పల్లకిమెడెమకాము.

సీ|| శీతసాగరముప్పై శ్రీనివాసమునక్షర రామసాగరముప్పై రా
మునకును కోటపేటలపూల తోటలువెలుగొందె పాతశాలలుకడు బ
లసియుండె సంగీతసాహిత్య సకలవిద్యలకాట పట్టనజెల్లునాపట్టణమ్మ |
దేవళములసంఖ్య దేలదులెక్కింప భక్తివిశ్వాసలౌ పౌరులచట ||

గీ|| నట్టిపురమునరాయుని నాదరించి విడివిడేర్చిరికొందరు విభుభుల
పుడు విజయలక్ష్మైంబపుక్రిక వెంటనంట సంతసంబుననటకొల్వు సల్పు
చుండె ||

సీ|| పోలీసునసకార మునుపొందిపౌరుల కలిసియుండుటచాల కఠి
మిలను నేరముబట్టిన నెనరులేడందురు పట్టకున్నునుకష్ట పాటుప్రజకు |
లంచముబట్టక లక్షాధికార్లకు మానముచెడిపోవుమానడేని పాపము
హేచ్చును పైయధికార్లకు నాగ్రహముద్యవమగునుమదిని ||

గీ|| అన్నిదెలియుచునువోగ మలరజేయి పూరుషుని నెన్నకక్కమే

ప్రభువులందు. పుణ్యప్రభువులు వేరనిపోల్పరక్కొని శ్రీజగన్నాథుడాతీరు చెలగ లేడె.

కం॥ పల్లకిమెడపురంబును మగ్గభమాపనులు జేసి దురితముదోలె॥
దొర్లించిజారచోరుల నిర్లక్ష్యముగాగజూచె నిరతముధనముగా॥

చ॥ వినయము సత్యవాక్యమును వీడనిభక్తియు సజ్జనాభిళాస ననయముగూడు చుండుటయు నాశ్రితవగ్గసమాదరంబునుగా॥ ఘనులకు నెట్టులుండునని గాధలవిందుమదే ప్రకారమి॥ దివకరజేహదొప్పినట భీషనులందరు సంతసింపగా॥

నీ॥ సివిలుమేజస్త్వేటు సెక్వనులన్నియు తనదరితీరును తగవులేక॥ ఆలిమగలతగవు లన్నియుకోర్టున కందకయచ్చటనూగిపోవు॥ జారచోరులవృత్తు లేరినగనరాక దేశములకువారు దిరుగచనిరి॥ సరహత్యలను మాటలెరుగజినములజ్యైకమత్యముమీర నమరియుండి॥

గీ॥ భళిరరాతుకులాంబుధి పావనుండు॥ శ్రీజగన్నాథుడీగతి చెలగుచుండె॥ పల్లకిమెడను పండితవగులతోడ॥ పొగడుచుంటినటుచును పోల్పనలదు॥

ఆవె॥ సర్వవేళలందు సవిన సైక్తస్థు నాజివానులెల్ల నూగియుండ॥ జినములుతనతోడ జట్టు దాల్చెయుండ॥ రాతువంశ్యుడైనరాయుడొప్పె॥

చ॥ జనములునాజివానులును సమ్మతితోడనుసంచరించుట॥ ఘనమనియెంచగావలదుత్తాతలనాయకులీతనిగనగా॥ పనినడిగోరుచుందురది భక్తినుదారగుగాలిచేనగుగా॥ గనుగొనశక్యమేభువిని గన్పడకుండిన భక్తవర్యులగా॥

కం॥ శ్రీరామనవమీషీక్షను ధారాళముగానొనర్చి తగునుత్సవములొ॥ పేరాసమీరసలగ॥ నారాయనిసజ్జనులకునానందమగుగా॥

కం॥ శ్రీమద్రామాయణమున నమాదిరిబల్కిరి ఋషులేర్పడభువి
నై నామాదిరినటనవమిని రామునియొక్కవముతాపురమ్మనడపె॥

ఆవె॥ భార్యవిజయలక్ష్మి పరమపతివ్రత భక్తివారి వెంటపనులుజే
యె॥ రామవంశ్యుడైన రాయడుశ్రీరామ నవమిసీమములను నడపెన
చట॥

ఉ॥ శ్రీమదయోధ్యయందునల శ్రీవిభుడుదృఢమైనచాదిశ్రీ రాము
సిలీలలన్నియును రత్నముమీరనొనర్పవెంచె॥ మృమతశేరులంద
రును కార్యములంగడుజాగరూకులై॥ సీమముతోడవేసములు నేర్పన
వేయకధానుసారులై॥

మత్తకోకిలివీర॥ గతిచెలగుచుండగ విజయలక్ష్మిముదంబుగ॥
కోరిబీదలకన్నదానము కోర్కెతోనొనర్చుచు॥ మీరినాఘుతా
నొనర్చినమేలిచర్యలమెచ్చగా॥ సారసాక్షియధర్మమల్ కడుసల్పెసా
ధుజనాళిక॥

ఉ॥ పౌరులువిఘ్ననాథునకు భక్తిమహోత్సవలీలసల్పుచు॥ గో
రగబోయిరర్థము నుకొంచెమొసంగుడటంచురాయని॥ భారముమో
యలేముతొన బాధనుపొందెడిపేదవారి నే॥ ఓరునత్ప్రప్తిజేసెదము లేగ
లమేధనమిట్లునేయకే॥

కం॥ బీదలకన్నంబిడగను॥ సాదరముగనిడుడుకొద్ది చంచాననగ॥
మోదమునొంచుచురాయును॥ భేదములేకుండనటకు బిలిచెభార॥

ఆవె॥ విజయలక్ష్మిబిలిచి వివరముగనుడెల్పె తమ్ముజనులుకోరుధన
ములేరగు॥ వినియువిజయలక్ష్మి విభునితోననెన్దిట్లు॥ సగముదానమేలన
లుపనాథ॥

ప॥ మరియు రాయనిసతి విజయలక్ష్మెంబ పజలతోనేమనెనన॥

సీ॥ చంచాలభవమెల్ల సుఖరమునకగు సంతర్పణముమేము సుఖ
పగలము! అన్నముకావలెననిదిబీడలకుమే మన్నముపెట్టెదమునుచు
ల్కి! పాపలబంపించి పతితోడబల్కెను విజయలక్ష్మీసతివేడ్కమీర!
బీడలకన్నముపెట్టగవలసివ సామగ్రులన్నియు చాలగలవు!

గీ॥ గాననడుపింపుమికనన్న చానమనుచు! బల్కకోమనినదమెచ్చి
భక్తిమీర! పూచపీడింగునల్పనా ప్రరమునందు! క్రితగన్నాధరాయుం
డుచెలువనూడి!

సీ॥ విజయలక్ష్మ్యాంబతో వెలయుచునాభరికా రాతుడగన్నాధరా
యుడొప్పె! శ్రీరామరత్నము శ్యేష్ఠపుత్రికగాక జయరామరత్నము జన
నమయ్యె! పుత్రికలుసుభాగ్యపాలువుగనుండగ గాలివానజనించె కాలు
నిగతి! గృహములునశియించె గోపురమ బగులె! వృక్షములన్నియు
శుద్ధివ్రాతె!

గీ॥ వంత్యకాలముకావలెననుచుప్రజలు! దిగులుపొందిరివేడలు తిం
డిలేక! వేగుచుండుటపొడగాంచి విజయలక్ష్మీ! ప్రాణనాథునిదరినిల్చి
వ్రేనిట్లు!

మ॥ అకటప్రాణవిభుండ మీరుగనుడి యన్యాయమెట్లుండెనో! సక
లోర్విగలప్రాణకోటికికడే సర్వేశుడైయుండని! వికలంబేటికిబుట్టె
నోనిల చునోచింతలేకడుకాహెచ్చునో! యికజాతీయభరింపజాల జడవే
యారథకులగ్రాహవశే!

గీ॥ అంచువిజయలక్ష్మ్యాంబ సమంచితముగ ప్రాణనాథునివేడెను ప్రజ
లకోరకు! తమసుఖంబులుగోరెడు తరుణులెట్లు! పరులవంతలకవికట్టి
బరగగలరు!

కం॥ పుత్రికలుభార్యబంధులు! మిత్రులుపాపలునుబంధులు మేలేమే

83 శ్రీ కా గు డ గన్మా ధ రా య వి చ రి త్ర ము.

లనగఁ గ్రామము జేరనికతి దిగ్రముగనుమెలగు రాతు శేఖరడచటఁ

వ॥ ఇట్లుకన్మాధుడు పల్లాకిమిడెను సుఖంబుండి యొకనాడు॥

సీ॥ పల్లాకిమిడెనుండి తల్లాకుకనిమిద నడిపిరి శ్రీజగన్నాధునప్రభు॥
మదరాసుప్రరినుండి మణులతో నకురిన నరుకులు దెచ్చియు పాహుకా
రు॥ యచటికోటకుపోవ ననికొందుమని కోటవారు నామ్ముగొని
వానిపంపు బోయియాపాహుకార్ పురముననివసించి మరునాడుతన
వగుమణులనడిగి॥

గీ॥ తస్మయలపాల్పుడు గిరికి తక్షణంబు॥ చాతువంశజుతోద్భవ నా
తడచటి॥ నృపునిగనుగొనబోయిన చపలుడగుచు॥ ఏలు లేదనిపల్కెనువి
సంగదలను॥

ఉ॥ కల్పినోకప్రాక్కు ఫణి భంగినిలేచిజవాన్సుగొల్వతా॥ నల్క
పహించికోటకపుడలెట గాటుచువేసిసమ్మము॥ బల్కకయున్నమా
నమిక బాసదవంచునుబల్కురాయుని॥ చుల్కనకేయునా నృపుని
జూడకనిర్పించేమనంచుచు॥

కం॥ పోవాడీయగనెంచిన॥ పాదంబులపైనినచట బడెయాప్యము
లా॥ నాదారువిత్తమండక॥ నీచాపనిజాపెరాతు శేఖరడచటఁ

గీ॥ అయిదుదినమలనారీతినాప్రతేసి॥ కోటతనయాజ్ఞపై నిల్చి కొన
కునిజము॥ దెలిసిసామ్ములుదెప్పించిదీనుడైన॥ పాహుకారుకొసంగెను
సంతసమున॥

కం॥ పారాజవానులాపని॥ నేరకచేయుటయువారి నేర్పునకారా॥
గారంబుజొరగబంచిన॥ నారాయనిమెద్దిరప్పు డచ్చటివారల॥

చ॥ సరగునవానిబట్టితన సాహసమేర్పడనేగుడెందెన॥ త్వరముగవీటి
తానుమతి ధన్యుడటంచునుమెప్పుపొందుచు॥ నరవరులె నేమితమ

స్వామి ముదప్పినమానముండునే! సిరియపుడడైన నృపతిచేష్టలుతగ్గి
యులాంగియుండజే॥

ప॥ అట్లు తల్లాకోటలో క్రభుళాసనముగ నిరవేర్చి పల్లకిమెడగ
జేరియుండెనంత॥

చ॥ ఇరువురుపుత్రికామణులు నింతియు మోదనుమీరనందెనా! త
దణియుగర్భచిహ్నముల దాల్చినప్పుడు పుట్టునింటికి॥ సరగుననాధు
డగుమన సత్యముజూచెడిభంగినాధుతో! విరళముగాగబల్కెనత వీను
లముల్కులుగాగదోపగ॥

చ॥ నినువిషిపోయెడమరల నీదరిజేయటద్వభంబునా! మనమిదిసి
వెరుంగనిదె మన్ననచేయుముతప్పులుండిన॥ మనప్రియపుత్రికలమన
ల మర్వగజాలర దెట్టుబ్రోచెదో! కనుగొనుచుండుమంచుసతి కన్నులనీ
రుచుగార్చరాయుడ॥

ఉ॥ భీతిలిభార్యతోననియె బేలయిజేటికిటిట్టులాడదో! నాతులుపు
ట్టినింటికిచనంగని క్రష్టరనాధుడేరరా! వ్రాతఫలంబుగాఁచినటు పల్కు
చునుంటివిచిత్తునంచుప్ర॥ ఖ్యాతివహించుసాధ్వివెటు కాంతుపుమృత్యు
వుపోయిరాగదే॥

ఆ॥ అట్లుపల్కువిభుని నాదరమునగాంచి పల్కెవిషయలక్ష్మీభక్తి
మీర! మరలమిమ్ముజేరుసరణియేలేదని తోచెననగనతకు తోడజనియె॥

ఆ॥ కాతువంశ్యుడైన రాయుడుభార్యను పుత్రికలనుగొనుచు పు
రమువెడలి! శ్వశురగృహముజేర్చిసరగుననరుడెంచె! పల్లకిమెడకపుడు
పనులమిగుల॥

ఉ॥ అచ్చటనావిశాఖపురి సాసతిమూడవకాన్పుభారము॥ హె
చ్చభరింపలేకతన కిప్పుడెమృత్యువటంచునాధుని॥ వచ్చువిధంబుజే

36 శ్రీకాకుళగన్నాథరాయనిచరిత్రము

యజ్ఞునివర్జిన నట్లుతలండ్రితంతిరా నిచ్చెనువేగనల్లునకునిక్కుడరావ
తెనంచువంతతో॥

అనె! కాకుమంక్యుడైన రాయునుతంతిని జూచితోట్రువడుచు ను
దతికంచి విగులవంతినొంది మెయిలుపైనైకాఖ పురముజేరిగాంచె
ప్రతిటియల్లు!

ది॥ కూతురుపుట్టగానితన కోమలిజీవనముండకాలదగ! కీతిమనం
బునగదగిలి వెక్కుచునేచ్చడిభ ర్తగాందియా! నాతివృధంబుగగబలికె
నాధవిచారమునీడిప్రోవవే! కూతులతల్లిబాసికడు గోలుననేచ్చెడి పాల
పావలగ!

అనె! ఇంతకన్నమీకు నెక్కువదెల్పగ! నేమిగలదుమీరలెడము
గాక! పెద్దమామకూతుపెండ్లినాడును! చంటికూతులెంతో సాఖ్యపడగ!

కం! అనితనచెదతండ్రినిగని తనమనమునగలుగుతాంఛ తడియక
దెలువగ! వినియప్పలనరపాఖ్యుడు! కనులనుభాష్యములువాల్చె కాల్వ
లుగాగగ!

నా! ఇట్లువిజయలక్ష్మ్యంబ ప్రాణేసునితోను తనచెదతండ్రితోను బ
ల్కి తమపా!

కం! జనసేవకులగనితా! భవెనిట్రక్రీడిజయలక్ష్మి యారనివంతగ!
మనువదలితండ్రిపుత్రిక! లనుప్రేమనుశాడరయ్య లాలనమొప్పగ!

నా! ఇట్లుజనసేవకులతోబల్కి విజయలక్ష్మి తనభర్తముఖకమల
ముగజూచి!

గీ! పనుపుకుండుమతోచావు పడతులకును దొరకునేనాధనిగ! జే
కదొరకెగాక! యడలుపొండకుమని మదిహరినినిలిపి నెడతెల్లెవల్యప
జని విజయలక్ష్మి!

ఉ॥ తల్లియుం కడు సెలుగావురజీవచ్చగిశాచణలో వల్ల
భుదాదీగాగఁగలు నానె నొకటి, జంకె॥ గొల్లసొచ్చుచుండు
కడు ఘోరమటంపునఁ జేతన్నగాఁ జెల్లరాజే నొకటి, పాపపుత్ర
మినిమిటఁ జెబె॥

గీ॥ నల్లంబులుగూడఁ జెల్లకును, బంధనంబు నెల్లఁజేయ
లగరించు, నొక్కొక్కటిగఁజూపుచు॥ భారము నొప్పునొప్పు
బాధయె॥

గీ॥ క్రిందిన్నగుశరీరము నెప్పుడెమఁ జూడఁజేయునో
గవమగాగ, భారంబులన్నియు బయలుపరిచుచు
గుండెలుబాదుకొనుచు॥

నీ చరణరాచరణ తీరియొగిలు చచ్చునాకవునాకరణ
॥ నామాటవహిని నొకవేర్కొని నల్లంబులు నొకటిగా
ఎట్టొచ్చునునైన నొగిలు నొకటి ముగిసినట్లుగా నున్నట్లు
గర్వమునునానెమఁ జెలుచుండుగాని నొకటిగా॥

గీ॥ మేలుచూడఁ జూచు నొకటిగా, నొకటిగా నొకటిగా
తేడఁ సకలములను దేలుచును, నొకటిగా నొకటిగా
యల్కొ॥

కం॥ మోటరుపైకిలుకళ్ళము మోటరుపడుచీరలెల్లా మోటరు
లుగా వాటమును నబొన్తులు॥ గనాకుంచినావె నుదతీరము

గీ॥ సారెదెద్దిసరకులు చూచుకును బాటమునొకటిగా
పాలునెసి, పోతివేదిపక్షికీర్తిగాంచు॥ విమలమహిమారణ
యల్కొ॥

ఉ॥ కాపురమెట్లునేయవలె కాంతలుకాంతులొద్దినో, దాని

33 శ్రీ రామకవిగన్నాధరాయనిచరిత్రము.

న్నలభ్యమగు దానిగనుగొననేరకున్నబో! యావయదేలభామలకు
 తొక్కమిక్కిలిగల్గినేలనా! ప్రాప్తననున్ననీడత పడ్యములందునవ్రా
 యనేర్తుడే॥

ఉ॥ ఎంతనినేట్లునీమగుణ మేమనివర్ణనసేయనేర్తునా! వంతలముం
 చిహ్నియితివి వారణచేయగజాలదుఃఖనూ! వంతయునిల్వబోదుమది
 యాపునమన్ననునీదరిత్రమ! త్యంతముహెచ్చరించునిక తాళగజాలప
 తివ్రతామణీ॥

ఉ॥ ఆమరణాంతమీవవట నాపగగాదనియేచ్చరాయనిగా! నూ
 మలుఁంఘులుగలిసి మన్ననలకడుబుద్ధిగించియూ! భామనుప్రేతభూ
 మినిది బంగరునాణెములూర్వగాజులగా! హేమముచూచితిసిరనియేడ్చ
 నుర యుడుచేతులఁటుచుగా॥

గీ॥ పసుపుకుంకుమగాజులే భాగ్యమనుచు! సంతసించుచునీల్లెనీ
 సాధ్వీగాన! గాజులటికితీసిరి కరినముగను! తొడుగుడవగాజులుమరల
 తొడిగిరపుడు!

వ! అంతవారలు విజయలక్ష్మిని చితినినమర్చిసేసినగాజులగా మరల
 దొడిగి!

గీ॥ కాటికర్తలుకడతేర్చికడలిరపుకు! ప్రేమగలరాయుడునుమేనచూ
 ములంత! మూడుదినములుగడవగ కాడునార్చి! వెమికగాజులుపసికితో
 వెడలెనందు!

కం॥ తనదగుసాత్వివత్సము! గనపరచగపసివగిసి గాజులువదలెగా!
 పెనుచిచ్చనందుకాలియు! పనిచెడవావిజయలక్ష్మి భాగ్యమదేమా!

కం॥ ఒడినుంచురాగిరబ్బలు! చెడకయ్యకరు కియనిల్వె చేపియ
 భక్తిగా! బడబాగ్నిమందుచుండగ! నడుమనుబకులోహమునకు నాత

ములేదే!

ఉ॥ గాఢలురాగి కబ్బలును కానివి పేరిట బాగుకాక తణ్ణా పూజను నుంచి రాతుకుల భూషణుడైరి యభక్తి మీసంగం॥ మోజుగజు చుచుండె నతి ముఖ్యనట్లును నేటికి మహా॥ తేజము మీరనుండునవి దెల్పుట దేటికి పూజగ రుగం॥

చ॥ పరమహర్షి రతామణివి భార్యను నెంచుచు దానధర్మముల్ తరుచుగ జేసి ర్తలును తక్కిన కార్యములన్ని యిచ్చితా॥ బిరిబిరి వగెకొల్పునకు పిల్లలనచ్చుటకు లచి వెండియు॥ తరలెను వార్యశీపురము లిన్నధికారులు మార్చి పంపుటం॥

సీ॥ పల్లకిమెడనుండు ప్రజలంతలోకాచి నీచుచు వెనువెంట నేగుచుండ॥ విజయలక్ష్మిని వెంచి వెక్కిరించుచు కేచు నెచ్చెలుల తనదువెన్వంటరాగం॥ పరమభక్తులకెట్టి పాట్లునెచ్చెటంచు కొందరుగొంతెత్తి గోలపెట్టి భార్యకై నిలపించి పట్టకాలక యెద్దుతనుహితుల కొందరో దాల్చుచుండ॥

గీ॥ నట్టి పాదుల నడబాసి యతడుతుదకు॥ పల్లకిమెడనువదలియుబాగుమీర॥ పార్యశీపురముంజేరెనుభక్తిమెరయ॥ కొల్వచేయుగనచ్చట కొన్నినాళ్లు॥

గద్యం॥ ఇది శ్రీవిజయనగరమహారాజాస్థానసామ్రాజ్యలయకవిశ్వరుండగు శ్రీసోమయాజులసూరిదాసువిచే రచింపబడిన శ్రీరాతుజగన్నాథరాయనిచరిత్రమున నాల్గవ భాగము శ్రీ॥శ్రీ॥శ్రీ॥

శ్రీ

శ్రీమద్భగవద్గీతా యోగ చతుర్దశః ప్రకరణం.

అర్జున విషయః.

చ॥ భగవంతుని ప్రసాదమున భ్రాతృవియోగముచేతచిచ్చనృకావౌ
రబకజానుసుండగల జువ్వపరె బునుండివచ్చిమా! పరవ డవిత్తు
తోడవిధి మార్గలు బుచ్చుచునానెయుని! చంఘము లెనికొల్లునుది
గజ్జనుల నుండునీ లా॥

ప॥ దేవా భగవంతుని ఇంద్రునిగన్నాసుకు డల్లాకిపెడపదిలి పా
ర్థవైరముచేత సాక్షుర్నదన॥

పాక్షి వైరము మహాము.

నీ॥ పాక్షికి వైరము ప్రకృతి పబడట పాక్షివైరముతి పాపనమ్మ॥
సత్య భరిని పసిగా సుఖము పడమంటపాక్షి పురుమతిపాపనమ్మ॥ సుఖ
త్వము కనుచుండునీ పాక్షి పురుమతిపాపనమ్మ॥ నాల్గువర్ణము
లును సమైక్యమున పాక్షి పురుమతి పాపనమ్మ॥

గీ॥ అర్జునుని సరాయని నాది ॥ మెలచుండిరిజనములు కలి
సిమెలసి॥ శ్రీమద్భగవద్గీతా చతుర్దశః ప్రకరణం॥ దేవినుద్ద్యోగమూర్తిగా
సిరులు మెరియ॥

కి॥ శ్రీరామరసమిసే ముగ॥ నారీమణివిజయలక్ష్మి నాయకినాకు॥
వీరితనెరునివుడని॥ భారతమునోచెనామెప్రక్కను లెమి॥

శీ॥ వైత్రమానమునందున చిత్రముగీను మిత్రులును పాఠులునుచెంత
తమెలగుచుండ రామనవమినిజేసెను రాయుపచట విజయలక్ష్మివిదల
మను వివిధగతుల॥

ఉ॥ భక్తిచెలంగ కార్యములుపథతిమిఁ నొనర్చు నట్టియా॥ పక్షినిం
చుటెయగును సత్యముబలె॥ దనాత్మినిభ్రాతృముగా॥ భక్తినునోహరాం
గనల పొందునుగోరెడివారెగాకయా॥ ముక్తినింద నించిచను మూల
మెరుగుచుసంచొందు శీ॥

సీ॥ ఎచ్చటికేగిన నెన్నొయ్యుత్సవములు భక్తిసత్వేషిభాగ్యకాలి॥
దేజాడనున్న కన్నెన్నొనుద్రవములు ముక్తిఁ గొనిజేయ భక్తవరుడ॥
ఎప్పటినుండిన నెన్నొసమారాధ నమలచుకొట్టెను నయగుణుండు॥
ఎవ్వకనున్న నెంతోపట్టచు పోకిరిగాండిన నె ధుగుణుడు॥

గీ॥ క్రీడగన్నాధుడీశ్వరచేతననుచు॥ సాత్యచూడకపనికి సంప
రించు॥ గ్రామములువానివానికి నామములను॥ వ్రాసితినినిందు జెలి
యుచీ వరుసగాగ॥

ఆవె॥ పార్వతీపురమున భక్తిమెరయుచు బాలుగునుశాస్త్రపం
డితులకు॥ నుత్తములకుమరియు నుద్యోగులకున్నద్ద ఒనులకందరకును
సమతబరగె॥

ఆవె॥ కాతునంశ్యుడైన రాయుడాపురమున సంతసమానపనులుజ
రపుచుండ్రివిజయలక్ష్మి లేనివెలితినినింపగ పెండ్లి నాడ నెంచెప్రియముగల్గి॥

చ॥ తనపెదతండ్రికూతుడను శప్పకపెండ్లిలి యాడుమంచుతావిన
యముమీరబల్కిచనె వీచులవింగుగగాచభార్యమా॥ ఘనుడుకొమా
రైనియ్యననికాంక్షవహించెవిట్టులాకొయ్యా॥ పనిమరిసాగడంచుతన
భావమునగ తలపోసెరాయుడు॥

ఆ వె॥ ప్రాణనాథుడిట్లు పలవించుచుండుట విజయలక్ష్మి గాంచి వెడలివేగ తనదు పెద్దతండ్రి తనయనావేశించి పల్కెరానుకన్య పట్టులందు॥

ఉ॥ తప్పితివేలమాటపెడ తండ్రివటంచునువచ్చిచచ్చినా నివృడునా మనాథునకు నిష్ఠముతోడను నీకుకూతునే జెప్పినభంగినిమ్ముతగ చెల్లెలినిచ్చిననామత్రుకల్ తప్పకతల్లిభావమున దానినిబాంబెడరంచునన్నెడగ॥

క॥ తనకూతునోటనీగతి వివబల్కినవిజయలక్ష్మి వెడలికమునుచే ఘనుడప్పలనరసాఖ్యదు పెనుభూతమటంచుబోయి పిలిచెగతురకగ॥

ఆ వె॥ తురకవాడువచ్చి భూపమువేయుచు భూముభాముచేసి త్రుళ్లుచుండ విజయలక్ష్మి పల్కె పెడనాయనానన్ను తురకవానిబారి త్రోయెతగునె॥

గీ॥ చెల్లెయనియూమె చెంతకుచేరినాను నీకుహితమునుదెల్పగనిల్చినాను ప్లేచ్చుచేతనునన్ను తోలెంపదగునె వెడలెదనుజ్ఞాదుమనియెను విజయలక్ష్మి॥

ఉ॥ అచ్చటనావికాఖిప్రరి యండలివార్తనిధంబెదుంగగా వచ్చిన పార్వతీప్రరిని వాసమునచ్చెడిరాయుడెంతయుగ నొచ్చియుమామకూతు తననోటదలంపకనుండునంతమే విచ్చెడమయ్యపిల్లననియింపుగబంధువులేగుదేరగగ॥

ఆ వె॥ రామవంశశ్శుడైన రాయుడువారల సత్కరించుచుండు సహయమునను బొంతుబాన్వయమున బొడమినచాలయ్య నాయుడనెనుమనదు రాయుతోడ॥

ఉ॥ చెల్లెలినిచి పెండిలినిజేయగనందియ వచ్చినాడనీ పల్లవసా

నేనేకొని కాపుముమాదగుచింతల్లనీ! పల్లకుగల్గిదండ్రులలివేగ మి
పోయిరిగానమీరలే! వల్లభులై మెలంగదగు భాసురకాతుకులాభిచం
ద్రమా!

చ॥ అనవుడునల్లగాకయన నష్టదబొంతులదాలయాభ్యుదయ! జ
నితనబంధువర్గమును చయ్యనబిల్పిశుభంబుడెల్పియూ! దినమునపాఠ్య
తీపురము దీక్షగుజేరగరండటంచునా! వనజవిభాషచెల్లెనినుపైనముజీ
యుదు పెండ్లికింజి ॥

సీ॥ తల్లిదండ్రులులేని తరుగుగప్పడనీక దాచయ్యనాయుడు తొలి
వెడత! రోగింకివెల్వడిరోజుపైనముజేసి బంధులుమిత్రులుబలిసికొలువ!
తమ్ములుచెల్లెలు తనప్రక్కనలరగ నేవకజరములు చొతనమవ! పెండ్లిసా
మగ్రితో బుడ్లువెక్కునకువ దండిగమస్తులు దనరుచుండ॥

గీ॥ పెండ్లివేమకలలరగ వెడతెవారు! పాశ్వతీప్రవిగుమల ప్రబలు
చుండి! రామరుదినంబు కల్యాణమచటనడిచె! సత్యసాంబకులౌతు వా
శజనకపుడు॥

గీ॥ శ్రీజగన్నాథరాయుని చేరబిలిచి! సత్యనారాయణంబును సన్ను
డమున! నిచ్చిపెండిలినొనరించె నిరువురకును! దాలయాభ్యుదయబంధు
లు తమ్ములర॥

కం॥ మంగళవాద్యంబులుచెల! గంగానటమేజువాణి కామినులా
డగా! మంగళసూత్రముకట్టెను! రంగుగ్రీరౌతువంశ రాయుకునతికి॥

గీ॥ భూసురులుదీవనములిచ్చి పొంకుచుండ! దాసదాసీజనంబులు
లేరుమనిండ! నటసువాసినులందరు హారతులిడ! నలరెకల్యాణవైభవము
చటనహహా!

కం॥ సీతారామాచార్యులు! చేతినిచిరుతలనుబట్టి చిరుగంతులతో!

నాతరి బాడుచునాడెం | శ్రీనిశెందుచును బుధులుమేల మేలనగఁగఁ |

అవె | కాతుడొక్కడైన గాయనకును సత్య | మాంబికా సతికి నయం
బుమీరఁ | పార్వతీపురమున బరగకల్యాణము | సకలబంధుజనులు సంత
సింపఁ |

మ॥ మహనాదండరు విందులొందిరచటఁగ మర్యాదలఁగ బొందు
చుఁగఁ | కరుణాసాగరస్థైర్య రామవిభురహో కార్యంబులంజేయుచుఁ | తరు
ణీరగ్నము గొల్వరాముపటబో ధన్యశ్రముంబొందెను | త్విగుఱుఁగ
బంపిరి మూర్ధుచేయుచుచొరల్ పొన్గించుగూహురకుఁగఁ |

గీ॥ సత్యనారాయణాంబతో సుతిసమున | పార్వతీపురమువెడలి
పైనయయ్యె | కాతుడొక్క ధీరమును రాజతముగ | జేంసూహురుపుర
మున శీఘ్రముగను |

కం॥ రామన్నయ నడిరామిని | క్రేవసు బాలికలవెందు క్షేపనమందెఁగఁ |
జేమమునవారిగొల్పుచు | నాసూనినిగూడవారి నంటియెచుయెఁగఁ |

కం॥ గూహునందుభాగ్యు | గూడుచుకాపురముచేసె కొన్నేం
డ్లచటఁగఁ | పాడియుఁగొగ్గములందుచు | చేపియుయతిభక్తిమీర సేవలు
సేసెఁగఁ |

గీ॥ విజయలక్ష్మినిమరపించి విభువిదరిని | సకలసాఖ్యములనుగూర్చి
సంతసమున | కాపురముజేయుచుండెను కాంతలలర | సత్యనారాయ
ణాంబను సాధ్వీగాన॥

మ॥ ఒకనాడైననుభర్తృకార్యముల నేదోమూలకుఁబెట్టియా | వి
కచాబ్జాయితనేత్రపీయగలదే పేదోపయోగించును | వ్వికతోభర్తను
దైవమంచుగొలుచుఁగఁ | మేలమేలనగజ్జులలో | సకలార్వియశమంద
నెంచెదిసతిఁగ సామాన్యురాలందుమే॥

తరల! నవతిబిడ్డలచేరసీయచు సర్వభార్యముల నువా భువినితా
నయికన్నబిడ్డల పోల్కిలెంచెదయామనిగా ప్రవేశించుచు సత్యమాం
బ క్షపాగుణంబుకుసాక్ష్యమిం పెరుకోరుదురాపలవ్రత నెన్నజాలర
సత్య వ్రత॥

సీ॥ పతికన్నముందురా పదక లేనియుకాల కృత్యమాలేదీరగ కోమ
లాంగి జలకమాడియుకట్టు వలుచునుధరియించి జేవునిగదిలోన దీప
ముంచి సాంప్రదానికిచ్చార చంగనాత్మలంగ పెనిమిటిపూర్తికై పేర్చి
పెట్టి విరులడండలమర్చి విభుడులేవగనంచ న్నానముచేయించి చక్క
దుడిచి॥

గీ॥ ప్రాణనాథునిపూజకువ్రక్కనిలిచి వలయునామగ్రిలందిమ్మి భ
క్తిమీర! హారతులనంది ఛలహార మప్రకుపెట్టి నశ్యనారాయణాంబిక
జరుపునిల్ల॥

సీ॥ పతిమూరలేకున్న నతిచింతతోమంచి బట్టలుగట్టచిప ద్దగంధి
కురులుదువ్వయుమంచి విరులునుముడిచితా పతిరాకిగనుచుండు నతివ
మిన్న! సత్కథలే వినుచును స్వయముగపాత్రమాలే చుచువుచుదినము
లు జరపుచాన! పేదసాదులనెల్ల వ్రయమునబ్రోచుచు మందహాసము
మీర మసలునింతి॥

గీ॥ ఇట్టిభార్యనుపొందిన నిలనుమఖము! లందునటుగాక గయ్యాది
పొందుగోరు! పురుషునకువలయునె పేరుమరణమకట! సత్యనారాయ
ణాంబకుసాటిగలరె॥

కం॥ పతిముదమే తనముదమును! పతివనటయెతనకువనట భావిం
పంగరా! పతిసుఖమేతనసుఖమును! నతివయెధరసాధ్యసత్య మాంబిక
పోరె॥

కం॥ ఇచ్చకముచేసిమగలను! మెచ్చుచుమెప్పులుగునుచు మెకడ్డి
వృగ నే! మచ్చరమునవిటులనుగొని! విచ్చలవిడితిరుగుచుండు వెలదులు
కుసుతుల!

మ! పతికోపంబునవైనమైవెడలగగ ప్రాణంబులగ బాయుచ! దుభు
త మొప్పంగనుమూర్ఖులొపుసఖయగ బొంకులకడుగుబల్కినీ! పతివ
చ్చగనుమంచునీరుజులకగ ప్రాణంబులగవచ్చియా! సతిమెల్లగని
నాధులేమికినిరా! సంక్షోభముగబొందెడిగ!

గీ॥ శ్రీజగన్నాధునకుగూడ చేడెయందు! కరముననురాగమునుతృ
ప్తిగల్గియుండు! సత్యనారాయణాంబయు సఖుడుకౌతు! వంశజుడును
గూడూరబరగిరిట్లు॥

ఉ॥ ధారుణికౌతువంశజుడు తన్వినిగూడిముదంబుమీరసం! సార
ముచేయుచుగపరమ సాధువనంగమెలంగుచుండెను! భూరుననాసతీ
రహులు త్తనుకార్యములెన్నోజేసివి! స్తారయశంబునందిరట ధన్యత
నొందుచుదైవపూజలగ!

వ॥ ఇట్లుగూడూరులోనుండునంత నొకవింతజరగెనదేమనిన!

సీ! గూడూరనందుండ గొప్పలూబీకేసు సూభూరుపేటలో చుట్టు
ముట్టె! నయిదువందలజను లల్లకల్లోలము పెట్టుచుదోచుదుగొట్టసాగి!
రచ్చటపోలీసు కందకతంతియియ్యగరాయుడు వెడలెమిగులధాటి! స
చ్చినస్సెక్టరు సబ్బుమేషిప్రీటుగోళించినప్రజల్ పోవరైరి!

గీ! దుర్జయముచేయజనములు దుముకుచుండి! ధనముధాన్యము
లిక్తు ముదరలుడనుచు! నెంతబల్కినకడలక యెగురుచుండ! శ్రీజగన్నా
ధుడటుజేరె శీఘ్రగతిని!

కం! నాయుడుపేటచువదలుచు! రాయుడుశీఘ్రముగవచ్చి ప్రజలను

గనుచుగఁ న్యాయముకావుచువారలఁ ద్రోయుచునడిపించెకొంత దూరమువరకుఁ

ఆవె॥ రాతువంశ్యుడైన రాయుడుద్రోలిన మనుకలెల్లెడు మాగ్గములయి॥ పశ్చిమంబునకునుపరువిడచినాకవంతు తూర్పుదిక్కునకును తొలగెనొకటి॥

ఆవె॥ జనులనొక్కవంతు సబ్బినప్పెక్కురు॥ పశ్చిమంబుపట్టి బాదుచుంక॥ తూర్పుదిక్కుజేరుడుప్తులురాయని॥ తోడకయ్యమాడ త్రుళ్లుచుండె॥

ఉ॥ రాయుడువారిమూర్ఖప్రభేరంగు గనుంగొనుచుండికోపము॥ జేయకపామవాక్యముల చెప్పచుబోయెనుకొంతదవ్వుకా॥ చాయనురెండువంతులును సంఘముగాగుమిగూడిరాయని॥ వ్రేలుగనెంచికట్టెలును పెక్కుశిలల గొనిరొప్పచుండగఁ

ఉ॥ గాయములంబురాయనికి కాయమునందుజమాన్లుపాడుచు॥ బోయిరివెంటవెంటబడిబోరుననాచ్చుచుగొట్టుచున్ననా॥ మాయలగాంచిరోషమున మానముప్రాణముబోవువేళివె॥ దీయగరాదువీరులని దీసెతుపాకినిరాయుడంతట॥

ఆవె॥ వెచుకగలజవాన్లువేసిరిబారులు॥ తగులకున్నమిగులధైర్యమునను॥ జనులునిలిచిరపుడు జడుపనునదిలేక నాజమాన్లుడాగిరచ్చటచట॥

వ॥ ఇట్లురాయనివెచుకనుండు జవానులు రెండుబాద్లుకాల్పిననుతగలకుండుట మాలలుధైర్యమునవిజృంభించుచు॥

ఆవె॥ గుంపునుండియొకడు గొప్పకట్టెనుబట్టి చంపతమకమూనిసాగివచ్చి॥ రాతువంశ్యుడైన రాయుడైబడ గూలరాయుడేసెబారుమాలడిలను॥

ఉ॥ వాడటుసొందుదుస్థితిని వానిహితుకొని రివ్వరండుతో॥ నోడ

శ్రీ రామ కర్మ భాషా నిరూపణ

కరాయమీదపడియుద్ధతిమాపనలందువారివి జ్ఞోడుగగొట్టెనంతటన సొన్నసిల్ గభువిగూలిరంతసై దోడులుతల్లిదండ్రులును దొడ్లుచునేడ్వ గభార్యలార్యగఁగఁ

అవె! పాడుపనులుచేయు భర్తలుగల్గిన సతులగతులన్నజాలుటెట్లు! నిధవలొటగాక వెతలెన్నియోబొందు చుండ్రుధరనుబ్రతికియందువరకు! వ! ఇట్లుమువ్వపడిపోవుటయు తక్కినవారలు!

ఉ॥ మువ్వపాటుకూచికను మొర్రలబెట్టుచుగుంపువారలా! మువ్వరచుట్టునేడ్చుచును మూకలుమూకలుగాకనేర్పడఁగఁ చివ్వనరాయుడేగింపు నేనలదాటుచురైలుబండికిఁగఁ కెవ్వనకేరుచుగజయము కీర్తినినందుచుశూరువోయనఁగఁ

అవె॥ గుడ్డుపైనులొన గురుతుగనరుడెంచి జూచెనూపరెంటు చోద్యముగను! రాతువంశ్యుడైనరాయునిమోమును భయముముదమువించుటయలువార॥

చ! గనిదరిజేరరమ్మనుచు గాయములంగనిలొనగుండియో! పనులెటుసాగెనంచుక పావనుడంతటజెప్పెసత్యముగఁ వినిదొరస్కిన్న రంతయును వింతగదోపముదంబుజెందిమేలే! పనులొనరించి నావనుచు ప్రస్తుతిజేసెను రాతువంశ్యుగఁ

క॥మునుస్వయముగదర్యాప్తునవినిగనుగొనికల్లనిజముజెల్లడిబడగఁగఁ ఘనముదమంచుచుక్కిన్నరు! పనివడినినుతించెరాతు పావనకులజాగఁ

నీ! శ్రీకలక్ష్మరువారుశ్రీఘ్రుగతికవచ్చిదర్యాప్తుచేసిరితగివరితి! వ్రాసిరి యోదొరలో వర్ణనచేయుచు జరిగినవిధమును సత్యముగను! నూహారుపేటను శూరుకురాయుడు కాపాడవంతలకడకువోలి! గాతున్ననింతక కతినుటనూలలు కడకేర్చియుందురు గ్రామమెల్ల!

గీ॥ ననుచు వ్రాసిరి వైచారికండునట్లు గాంచిదొరలందరును తమకర యుగంబు తట్టుచునునుతిశేసిరి ధన్యునపుడు శ్రీ గవర్నరుదొరవారు చెలగుసభను॥

ఉ॥ దానముశీలముగతపము, శైశ్వమునోరుప్రసత్యవాక్యముగా మానముజ్ఞానముగలుగు, మాంబ్రజెప్పడులోకమందును న్నానము బొందికీర్తియచుమానిని కూడిమఖంబులందిసు, జ్ఞానులుబోవుమార్గము న, పాగుగ దాతుదియందు స్వేచ్ఛతో॥

ఆపె॥ ప్రజలముఖమరసి ప్రభుకౌసలమెరిగి ప్రాణరక్ష జెలిసి ప్రజ్ఞ కాపె నేదిజెలియకున్న నెగురాయునిదాను గాదెనేరమెన్న గలుగు నెవడు॥

చ॥ ధనమునుధాన్యముగొనక, తప్పిదమంచునెరుంగబోకను జ్ఞాన ములుజెప్పిన వివర, చచ్చిరిమూర్ఖులతెన్నెరుంగకా ఘనమతిరాయు జగతన, కాపురమైనపురంబుకంతటా తనసతిసత్యమాంబవద, దర్శనమందుచుసంతసింపగగా॥

ఆపె॥ చావగామిగిలిన చావాటుజనములు కేనుబెట్టిరెడల కినుక పుట్టి మరలకలక్ష్మరును చిరచిరనటకేగి నిజముజెలిసి కేను నిలుపుతేనె॥

ఉ॥ కల్లులువ్రాయలేదలరికాదునపెద్దలువ్రాసిపెట్టినేనల్లిరినీనిజంబు నిటు నందరెరుంగగవుచ్చకంబులగా పెల్లడిచేసిరాతుకుల వీరునిచర్యలు సూక్ష్మశైలిలో పల్లవపాణులై నతమ భావమురంజితాడుచుండగగా॥

సీ॥ రాతుజగన్నాధరాయుడునుగౌత్య మాంబయుగూడూర నల రుచుండి వైత్రమానమునందు జయరామనవమిని మొదలుబెట్టిరిజనుల మొదముజెంద గూడూరువాసులు గోవిందదాసులై రాయునిగూడుచు రమ్యగతుల నుత్సవలీలలు నోరిమిలోజేసి పొంగుచుండిరదియె నె

కలుగానః

గీ॥ మారుతార్తజాచర్యకు మారవంగి శేషశక్తవభక్తుడు చేసిచూపె॥ మరియునేమే మువిధముల జరపిరపుడు॥ తలలహార్దోనితాళంపు ధ్వనులుచెలగ॥

సీ॥ హార్దోనియమ్మహో నేరుచుగోపాల రాయుడుమ్రోగించి రచ్చవమర॥ సీతరామాచారి చిరుతలభరియించి నస్తభాళంబులసరణిజూప॥ కోదండనూనభాగుగుతుమీరమృదంగ విద్యగన్వర్తుచు వెనుకనుండ॥ పోలీనునధికార్థపురజనముఖులు సజ్జనంబులునెల్ల సభనువెలుగ॥

తా॥ రామవంశస్థుడైన రాయుడుసభలోనభక్తిమీరనమరభక్తులలర॥ హరికథాశ్రవణము నందరిలోనిల్చి మోదాసముకవిగోరినుడిపె॥

ఉ॥ గాయకవర్మలుకవిశిఖామణులు॥ మరిజ్యోతిషులబుదుల్॥ పాయకనెల్లవేళలను వజ్రనునిల్వకప్రాగ్దాపోదహ॥ రాయునిభాగ్యమెట్టిదియొరాజులకైననుచెల్లదీగతి॥ ద్రోయగదెదులొకకము ద్రోహముచేయడు న్యాయమూర్తయై॥

సీ॥ ఉన్నమ్మకుజేయు నుపకారమేగాని యపకారమనుచూటనవలబెట్టు॥ సర్వకాలములందు సంతోషమేగాని దుఃఖమునటనైపుతూలగొట్టు॥ సర్వదాక్షాంతిని సంపదించుటెగాని యాగ్రహగ్రవామునుపరాగమట్టు॥ సర్వోష్ఠిసల్పుచు సంపదించుటెగాని కలుషభాషణములకట్టిపెట్టు॥

గీ॥ శ్రీతులపాలిటనిరమజే శేలచెట్టుపంతగించినమదిబయల్వడదుగుట్టు॥ అన్నిసుగుణములకునితందాటకట్టు॥ శ్రీజగన్నాథుడిద్దర చెలగునిట్టు॥

చ॥ ఫలములుపుష్పముల్మరియు, వాసనద్రవ్యములెవ్వియైనతా॥ తొలుతభుజించిపూసికొను, తొందరపాటునుజెందదీఘము॥ పిలరుచుమి

త్రమండలికి. నాశ్రీరకొటికినిచ్చిపిమ్మట. చలగుచుతానుప్రతికలు, చేయెయ్యెములుబంధుగులెనుక॥

వ॥ ఇట్లుప్రణామంపతులును గూడూరునునుఖంబుండిర॥

సీ॥ కూనీలుచేయగ గూడూరునును వాడుకతొలగించివన్నె గాంచె॥ చోరులుచెలరేగుచోటుగూడూరును దుమ్మి-ర్తితొలగించిత్తో వజాపె॥ జాగిణీబారులబట్టక గూడూరు గొప్పయూరనుపేరుగోసివేసె॥ నాలిమగలుతగవు లాడగగూడూరు మొదటిద నడిమూట మూలజేర్చె॥

గీ॥ ముసలమాన్లుహిందువులును ముచ్చటగను॥ గలిసిలిరుగగచేయె చుకడకుతనకు॥ మార్పుగల్గినపై నమైచురలనెంచె॥ దొరలువెలసినపెంక టగిరికినతడు॥

గీ॥ అచటిరెడ్లొక గాతని నదటలిరుప॥ నెంచిజేరియత్నములేని ఫలము॥ కొల్లూకమరినవారలు కుదురుగాను॥ నిలువనేర్తురెయ్యెకచో ట నమ్మదిగను॥

ఆవె॥ రాతనంశ్శుడైన గాయకుమెంట గిరికినరుకుననుచుపురము నందు॥ వాస్తవ్యులంత రులునరదిశల గోలపెట్టిరపుగుములుగూడి॥

సీ॥ రాతుజగన్నాథరాయుడుమనలయ గాసివెళకలగి పైచయయ్యె॥ నీమీదనీముంరనేతీయమనురుమో దెలిసుకాలకయిండెదిగులుప్రచ్చె॥ శ్రంఱికిరెప్పట్లుకాపాడిబోచెను కలియుగముననిష్ఠునులుగలరె॥ జార చోరులదోలి జాగరూకతప్రతి బోమమండెడిప్రణామపురమబాసి॥

గీ॥ నైషకాలమువిధికెంతజాలిలేదు॥ శ్రీమముగమార్పునితనినిజేయనేల॥ జాడలేదిట్టిధన్యుని జూడబోము॥ వదిలినిలువగజాలము బ్రతుకలేము॥

కం॥ శ్రీరామవనమియుత్సవ మూరాయనునటులజేసె నానందము ఖణ॥ శ్రీరామమాతభక్తుడు॥ శ్రీరామాయణమునందు జెప్పినవిధులక॥

గీ॥ ముసలమాన్లుచు హైందపుల్ మొత్తుకొనుచు, వీర్లపండుగదళ
రాలపీచమగచి, మిగులకార్యముననిల్చు తెగలగలిపి, ముదముగల్గిం
చు ప్రభునెట్లువదలగలము॥

కం॥ లంచముపట్టియెసంగడు, కొంచెప్రకార్యములజేయు కుమతు
లదోలుకొ॥ మంచిమహాత్ముడు మమ్ముల నెంచక చనునంచురెడ్డు లేడ్చి
రిమచులకొ॥

ఆవె॥ పలికెనొక్క విందుపబ్బినస్పెక్తరు బానుహతులెందుదాబుమీ
రె॥ విన్నునుల్లెగూడి మించిపోటో గ్రాపు వేసికొనిరినకుమ విబుధునంచీ॥

ఉ॥ అంతప్రమాదనుంగొనుచు నచ్చటవెల్వడి వెంకటాద్రికికొ॥ ఇం
తెసెసుతర గొలువన్నీ హితుల్లెరుసాగనలవబల్॥ వంత బెనంగొనగఁ జను
లు వారలతో పొగబండికేగని, శ్చింతనురాతువంక జాడు జేరెమనోహర
వెంకటాద్రికికొ॥ వ॥ వెంకటగిరియెట్లున్నదన॥

నీ॥ నున్ననివెడలవు తిన్ననిపిధులబలుమేడలనుమేటి భవనములను॥
రాజవీధిదొరలరంగుమీరునగల్గ శోభవ్రాచయగలేము చూడవలయు॥
డంకానగారాల ధమధమధ్వనులెప్పుడ సప్తతాళములతో సందడింప, న
శ్వముల్ గజములు నందమోమోటాద్లు తురుపులుకోచులుపరుపులిడగ॥

గీ॥ సూరిజనములు గాయకుల్ సుజనులలర॥ దేవళంబులురథములు
జేజెల్ల, దొరలుపాలించు వెంకట గిరినిపొగడ॥ తరమెశ్వంగారరసమట
గురియుచుండు॥

గీ॥ అట్టివెంకటగిరిజేరె నరడుసత్య, మూలబ్రతికలాతని వసుస
రింప, సూరిదాసాఖ్యకవికృతుల్ గోరివ్రాయ॥ శ్రీజగన్నాథుడటకొల్లు
జేయసాగె॥

కం॥ వెంకటగిరిజేమందును, వెంకటరమణుండుదరిని వెంకటగిరిపై॥

పాంకముగను వెలయుచు హనుసంకటములునాన్పుకతనసార్థకమయ్యెన్ ||

సీసమాలిక || ఆశ్వీజదశమినాడలరువెంకటగిరి శోభలసీతీంపచోద్య
వగును | బ్రహ్మనగ్రాండునజరపినచిత్రము లేమనివాతను ననిందుబోల్చి |
గుర్రపువందెముల్ గుజగుజరుగును గజములపందెముల్ గాకమరియు |
మనుజులపందెముల్ మరికొన్నిచిత్రముల్ బాలురుపరుగిడువందెములు
ను | బ్యాండువరుసకదమ్ బాగుగ వేయుచు మేటిసిసాయిలమేలక వాతు |
బ్రాహ్మరంగులు చెప్పుక బ్రహ్మనట్లుగ భ్రమభ్రమధ్వనలతో టాబు చూప | చే
తితుపాకులు ఛెబుఛటాల్ మనిప్రేల దొరలును ప్రభువులుగ దరినిమెరయి ||

గీ || గ్రాండుచిత్రములను గాంచి కదలిదొరలు | నేర్పులకాకట్టునంబా
గ్లనెక్కి రాజు | పీఠిహారేగినగరుకు వెడలిపిదప | జేసెదర్పారుగదైవైచె
లగస్థపతి ||

ఆ వె || సగరినేవకాళిసమ్రాతతో గొల్వ రాతువంశ్యుడైనరాయుడొ
ప్ప | నతివల్లెగూడిహారతులనుబట్ట | శ్రీకుమారరాజుచెలగెసభను |

గీ || ప్రేజగన్నాధుడుగదొరక చెలియమీర | బరగుచుండిరివెంకటగి
రిపురమున | సరససంగీతసాహిత్యసచ్చరిత్ర | ములనుగ్రోలుచుసంతో
షజలధిదేలి ||

ఉ || రాయుడుసత్యమాంబయును, రమ్యతమీరగవెంకటాద్రినిర్మా
యకులై చెలంగుచును, మన్ననలందునునుండ్రీభక్తులై | కాయముసత్య
మేయశము, కన్నధరత్రినిభాగ్యమేమదే | శ్రేయముముక్తికిరమును, జే
రగజేసెడినావయాజుడీ ||

సీ || రాతుజగన్నాధ రాయునిచరితము వ్రాసితినిటకొంత పరకు
నిందు | రెండవభాగమునిండుగవ్రాసెద | తప్పులుమమియించి యొప్పు
లెంచి | మన్నింపవలెనన్న మహిలోననీక్ష్మితి యాచంద్రతారార్కమ

శ్రీ కా తు జ గ న్నా ధ రా య ని చ రి త్ర ము

లకనటులు! పవననందనుపాద భజనముజేసెద! వెంకటేశ్వరుమది వి
నుతిజేతు॥

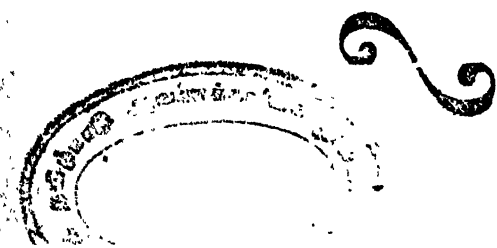
అవే! కాతువఁ శ్శునై న రాయుడుపుత్రికల్! సత్యమాంబచాలసం
తసమున! సకలసంకదలునెసంగగా నూరేండ్లు వెలయవలయురామ
విభునిదయను!

కం॥ శ్రీసోమయాజికులమున! దాసత్వమునందిసూరి దాసుడనై
తి! వ్రాసితినిచరితమానే! దోసమును పీరినీక తోడగుహరియే!

గద్య! ఇదిశ్రీవిజయనగర మహారాజాస్థాననాట్యాలయ కవిశ్వరుండ
గు! సోమయాజులసూరిదాసకవిచే రచింపబడిన శ్రీకాతుజగన్నాధరా
యనిచరిత్రమున మొదటిభాగముసర్వముసంపూర్ణము!

ఉ॥ ఎండరొనిన్నుగొల్చిభువి, నేపునహిందిరిద్రవ్యవంతులై! యెం
దరొళ్ళక్తులైరిమరి, యెండరొమల్లులమంచురేగిరిం! కెండరొవిద్యలం
దిరిమ, కెండరొయోగులుకాకె నెడయక! మందుపవీడటంచునను,
మానకప్రవవెమారుతానిజా॥

కం॥ మంగళమురామవిభునకు! మంగళమలివేలమంగ మానినిక్రి
యుకు! మంగళముసూరుతికేపరి! గంగామంగళముశ్రీజగన్నాధునకు
ఇట్లువిన్నవించువిధేయును, సోమయాజులసూరిదాసకవివిజయనగరము

10298

